

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపుటి : 53

సంచిక : 14, 15

విజయవాడ

5-8-2020

పేజీలు : 16

వెల : రు. 10/-

పీడిత ప్రజా నాయకుడు, కమ్యూనిస్టు విప్లవకారుల వైతాళికుడు కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డికి అరుణారుణ జోహార్లు!

కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి మనలను వీడిపోయి 44 ఏళ్లు గడిచాయి. భారత విప్లవోద్యమంపై ఆయన ప్రసరించిన వెలుగు నేటికీ మనకు విప్లవ మార్గదర్శినిగా వుంది. 1947 ఆగస్టులో దేశం పొందిందంటున్న స్వాతంత్ర్యం బాటకమైనదనీ, బ్రిటీషు సామ్రాజ్యవాదంతో పాటుగా అన్ని సామ్రాజ్యవాద దేశాల దోపిడీకి పంట భూమిగా మారిందనీ ఎలుగెత్తి చాటారు. సామ్రాజ్యవాదుల భోజనాల బల్లవద్ద జారిపడే ఎంగిలి మెతుకుల కోసం వేచి వుండే దళారీ స్వభావం గల భారత బడా బూర్జువావర్గం దేశ ప్రజల సర్వతోముఖాభివృద్ధికి తోడ్పడజాలదనీ చెప్పారు. పూర్వదలజంతో రాజీపడి భూస్వామ్య సంబంధాలను బలీయం చేస్తూ, సామ్రాజ్యవాదానికి సేవ చేస్తున్న నేటి పాలనా వ్యవస్థను కూలదోయాలనీ, నూతన ప్రజాస్వామిక వ్యవస్థను స్థాపించుకోవాలనీ పిలుపునిచ్చారు.

కరోనా వైరస్ అంటువ్యాధి ప్రపంచాన్ని చుట్టుముట్టిన తరుణంలో, కరోనా నుండి ప్రజలను రక్షించే చర్యలకు బదులుగా, ప్రపంచ పెట్టుబడిదారీ విధానపు సంక్షోభ భారాన్ని ప్రజల వీపులపై మోపేందుకు కరోనా వ్యాప్తిని పాలకులు ఉపయోగించుకుంటున్న సమయంలో, భారత పాలకవర్గాలు అమెరికా సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాలతో భారతదేశాన్ని పీటముడి వేస్తున్న సమయంలో దేశ ఆర్థిక, రాజకీయ ప్రయోజనాలను సామ్రాజ్యవాద ద్రవ్య పెట్టుబడి పాదాలకు మోకరిల్లజేస్తున్న సమయంలో, ప్రజలలో పెరుగుతున్న అశాంతి, ఆగ్రహాలు కట్టుతెగుతాయన్న భయంతో నిర్బంధ చట్టాల కోరలకు పదును పెడుతూ, ఉపశమన చర్యలతో చల్లార్చేందుకు ప్రయత్నిస్తున్న సమయంలో వచ్చిన కా॥టి.ఎన్. వర్ధంతి మన కర్తవ్యాలను గుర్తుచేస్తున్నది.

ఎరువులు, విత్తనాలు తదితర సాగు అవసరాల సరఫరాను విదేశీ పెట్టుబడి పరం చేసిన తర్వాత, వ్యవసాయ ఉత్పత్తుల మార్కెట్టునూ, పంటల సాగునూ విదేశీ పెట్టుబడి పరం చేసేందుకు పూనుకున్న భారత ప్రభుత్వం, కరోనావ్యాధితో ప్రజలు బయటకు రాలేని స్థితిని వినియోగించుకుంది. అత్యవసర సరుకుల చట్టాన్ని సవరించి పంటలనూ, వాటి ధరలను విదేశీ పెట్టుబడి పరం చేసింది. మార్కెట్టు యార్దుల చట్టాలను

సవరించి పంటల అమ్మకాన్ని ప్రైవేటు పరం చేసింది. రైతు సాధికారత పేరిట చట్టాన్ని చేసి కాంట్రాక్టు / కార్పొరేటు సాగుకు విదేశీ కంపెనీలకున్న అడ్డంకులను తొలగించింది. కరోనా సందర్భంగా వ్యవసాయ రంగానికి ప్రకటించిన రాయితీలన్నీ ఈ విదేశీ పెట్టుబడికి అవసరమైన మౌలిక నిర్మాణాలను కల్పించేవే (రోడ్లు, శీతల గిడ్డంగులు).

మా రైతాంగపు ప్రయోజనాల కోసమే ఆర్.సి.ఇ.పి చర్చల నుండి బయటకొచ్చామన్న నరేంద్రమోడీ, అవే ప్రయోజనాలను అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల పాదాక్రాంతం చేసే స్వేచ్ఛా వాణిజ్య ఒప్పందానికి సిద్ధపడ్డాడు. నేడో, రేపో సంతకాలకు సిద్ధమని ప్రకటించాడు. యూరోపియన్ యూనియనుతోనూ ఇలాంటి ఒప్పందంపై చర్చలు సాగిస్తున్నారు. భారత వ్యవసాయ రంగాన్ని సామ్రాజ్యవాద ఆర్థికానికి తోకగా మార్చే ఒప్పందాలివి. భారత రైతాంగాన్ని నాశనం కావించే ఒప్పందాలివి.

కా॥ టి.ఎన్. చెప్పినట్లు, ఉనికిలో వున్న వ్యవస్థకు ఎలాంటి కుదుపులూ లేకుండా, అత్యంత నెమ్మదిగా పూర్వదల సంబంధాలను పెట్టుబడిదారీ సంబంధాలుగా మార్చే క్రమాన్ని అనుసరిస్తున్న భారత పాలకవర్గాలు, కరోనాను అడ్డుపెట్టి దాన్ని త్వరితం చేసే చర్యలుగా తీసుకుంది. ఈ క్రమపు విష ఫలితాలను మనం అనుభవిస్తూనే వున్నామని 3 లక్షల మంది రైతాంగ ఆత్మహత్యలు, గ్రామసీమలలో పెరుగుతున్న వైరుధ్యాలూ, గ్రామీణ పేదలూ, నిమ్మకులాలపై సాగుతున్న అగ్రకుల భూస్వామ్య దురహంకార దాడులూ ఈ విధానపు పర్యవసానాలే. ఈ పరిణామాలే రాబోయే రోజులలో మరింత తీవ్రమౌతాయి తప్ప పాలకులు చెప్పుకుంటూన్నట్లుగా వ్యవసాయరంగ సంక్షోభాన్ని పరిష్కరించలేవు.

2010 నాటి నుండి దేశ ఉత్పాదకరంగం ఈనాటి వరకూ కుంటి నడకన సాగుతున్నది. అది కోలుకోగల అవకాశాలను కూడా పెద్దనేట్ల రద్దు, వస్తు సేవల పన్ను, నేడు కరోనా పేరిట లాక్డౌన్తో అందకుండా చేసింది. మేక్ ఇన్ ఇండియా (భారత్లో తయారీ) పథకంతో ఉత్పాదక రంగాన్ని పునరుజ్జీవింప చేస్తానన్న నరేంద్రమోడీ అసలు లక్ష్యం విదేశీ పెట్టుబడికి ఇదే రంగాలను అప్పగించటమే. విదేశీ పర్యటనల్లో రండి,

జనశక్తి

విప్లవ కమ్యూనిస్టుల పత్రిక

సంపాదకుడు

పి. జస్వంతరావు

వెబ్సైట్ :

www.janasakthionline.com

ఈ-మెయిల్ :

janasakthi1963@gmail.com

సంపుటి : 53 సంఖ్య : 14, 15
5-8-2020

లోపలిపేజీల్లో....

చరిత్ర పుటల నుండి :

ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ స్మృతిలో...

- లెనిన్

3

అంతర్జాతీయం :

హిరోషిమా - నాగసాకి

8

రాజకీయార్థికం :

పెట్రోలు - డీజల్ ధరల భారం

10

వ్యవసాయరంగ నూతన ఆర్డినెన్స్లు

11

జి.వో. నెం : 3

13

ప్రకటన :

సరిహద్దులలో ఉద్రిక్తతలపై

కేంద్రకమిటి ప్రకటన

16

రిపోర్టులు :

కా. టి.ఎన్. వర్ధంతిసభలు

12

వెల : విడిప్రతి.....రూ.10/-
సంవత్సర చందా....రూ. 100/-

చరునామా :

పి. జస్వంతరావు, సంపాదకుడు

32-13-26/1, బి.ఎం.ఆర్. రోడ్,

ఎం.ఆర్.పురం, విజయవాడ-10.

పరిశ్రమ పెట్టండి, తయారైన సరుకు తీసుకుపోయి అమ్ముకొండి, లాభాలు మూటగట్టుకొండి అని విదేశీ పెట్టుబడిదారులను ఆహ్వానిస్తున్నాడు. ఈ విధాన దుష్ఫలితాన్ని విజయంగా చూపెట్టుకొంటున్నారు. ప్రపంచానికే మనం జెషధాలు అందిస్తున్నామంటూ భుజాలు చరుచుకున్నారు గానీ చైనా నుండి ముడి రసాయనాలు రాకపోతే భారత జెషధ పరిశ్రమలు మూతపడతాయన్న వాస్తవాన్ని దాచలేక పోయాడు. సెల్ ఫోన్ల తయారీలో మొదటి స్థానంలోకి వచ్చామని గొప్పలు చెప్పుకున్నారు గానీ, ఒక్క నోకియా కంపెనీయే లాభాలకు అదనంగా రాయల్టీగా రెండు లక్షల నలభై వేల కోట్లు దేశం నుండి తరలించగా, దానిపై చెల్లించాల్సిన 24 వేల కోట్ల పన్నును వసూలు చేయకపోగా, చెల్లించకుండా చట్టాన్ని సవరిస్తామని హామీనిచ్చారు. భారతదేశ వనరులను (భూమి, ఖనిజాలు, విద్యుత్తు, శ్రమ) కారుచౌకగా వినియోగించుకుని విదేశీ పెట్టుబడి లాభాలు పొందుతుండగా, దాని అడుగులకు మడుగులొత్తటమే భారత ప్రభుత్వాల నేతల కర్తవ్యంగా సాగుతున్నది.

90 శాతం మంది శ్రామికులు కార్మిక చట్టాలకు బయటేవున్నారు. మిగిలిన 10 శాతం కూడా వాటి అమలుకు నోచుకోని స్థితిలోనే వుంచారు. అయినా పరిశ్రమాధిపతులకు కార్మిక చట్టాలు అటంకంగా మారాయన్న ప్రచారాన్ని ప్రభుత్వమే సాగిస్తున్నది. కరోనాకు ముందే మూడు కోట్లను (అంటే సూత్రావళి - చట్టం కాదు) ఆమోదించి, కార్మికుల హక్కులను కబళించ వూనుకుంది. అది చాలక కరోనా సమయంలో కార్మిక చట్టాల అమలును ఆపివేస్తున్నట్లు, పనిగంటలను పెంచుతున్నట్లు, కొన్ని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల చేత ప్రకటించబడతాయి. నిరసన వెల్లడికావటంతో మానివేసినట్లు చెప్పారు గానీ తమ ప్రణాళికను బయటపెట్టలేదు.

కరోనా లాక్డౌన్ తో నిరుద్యోగం పెరిగింది. ప్రజలు, దారిద్ర్యం ఇంకా పెరిగింది. చిన్న వ్యాపారాలు, చిన్న పరిశ్రమలు నష్టపోతున్నాయి. ఈ క్లిష్ట పరిస్థితికి కారణం కరోనాగా చూపెడుతున్నారు. కానీ భారత బడాబూర్జువాలు, విదేశీ పెట్టుబడి మదుపుల విలువలు ఇదే కాలంలో షేరు మార్కెట్టులో పెరిగిపోయాయంటే, భారాన్ని సామాన్యులపై ఎలా మోపారో అర్థమౌతుంది.

ఇది భారత ఆర్థిక, రాజకీయ వ్యవస్థ పరాధీనతని తెలుపుతున్నది. విదేశీ పెట్టుబడి కోరుకున్న దానినే అమలుచేయక తప్పని స్థితిలోకి ఈ పరాధీనత చేరింది. న్యూఢిల్లీలో ప్రపంచబ్యాంకు తన కార్యాలయాన్ని తెరుస్తున్న వార్తలు వచ్చాయి; ఇక భారత ప్రభుత్వ బడ్జెట్టును ఇక్కడి నుండి ప్రపంచ బ్యాంకు నియంత్రిస్తుందని 50 ఏళ్ళనాడే కా. టి.ఎన్. వ్యాఖ్యానించారు. కేంద్ర బడ్జెట్టునే కాదు; రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల బడ్జెట్టులను, మున్సిపాలిటీల బడ్జెట్టులనూ కూడా నేడు ప్రపంచబ్యాంకు నియంత్రిస్తున్నది. మంచినీటి సరఫరాకు చెల్లించాల్సిన రేటు నుండి, టోలుగేటు ఛార్జీలు, విద్యుత్తు ఛార్జీల వరకూ ప్రజలెంత చెల్లించాలో యివే నియంత్రిస్తున్నాయి. విద్య, వైద్యరంగాలపై వ్యయాలను ఎలా తగ్గించి వేయాలో, అధునాతన సేవ పేరిట విదేశీ పెట్టుబడికి ఈ రంగాలను అప్పగించే పద్ధతులను అమలు చేస్తున్నాయి.

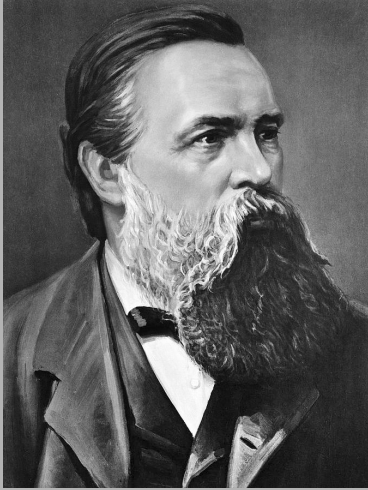
కరోనా సందర్భంగా ఈ పరాధీనత మరింత నగ్నంగా బానిస పరాధీనతగా బయటపడింది. లాక్డౌన్ విధింపు, దాని ఎత్తివేతలు గుడ్డిగా అమెరికాను అనుసరించి అమలుచేశాయి. కానీ ఆ సందర్భంగా తీసుకోవలసిన చర్యలను పాటించకపోవటంలోనూ అమెరికానే అనుసరించింది. విద్యాలయాలను ఎప్పుడు తెరవాల్సన్న చర్చ కూడా అలాగే సాగుతున్నది. ఈ పరాధీనతనంతనూ ఆత్మ నిర్భరత నినాదంతో మరుగుపరచజూస్తున్నారు.

ఒబామా అధ్యక్ష పదవీ కాలంలో మొదలైన చైనాను చుట్టివేయాలన్న విధానంతో భారత ప్రభుత్వం పీటముడి వేసుకుంది. అమెరికా, జపాను, ఆస్ట్రేలియాతో కలిసి చైనాను కట్టి చేసేందుకు అవి తీసుకునే చర్యలలో పాల్గొనేందుకు అంగీకరించింది. వ్యూహాత్మక భాగస్వామ్యం పేరిట సాగుతున్న ఈ విధానాలు చైనాకు వ్యతిరేకంగా అమెరికా తీసుకునే ప్రతిచర్యను గుడ్డిగా సమర్థించేదిగా భారత ప్రభుత్వాన్ని దిగజార్చింది. అమెరికా సైనిక దుశ్చర్యలకు వంతపాడే దిశగా దాని ప్రయాణం సాగుతున్నది.

ఈ ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలతో ప్రజల జీవితాలు చిన్నాభిన్నమౌతున్నాయి. ప్రజలలో పెరుగుతున్న అశాంతిని చల్లార్చేందుకు కొత్త పథకాలను రూపొందిస్తున్నారు. గతంలో ప్రజాకర్షక పథకాల స్థానంలో సార్వజనీన ఆదాయ పథకాలను ప్రవేశపెడుతున్నారు. రైతుబంధు పేరిట రైతుల బ్యాంకు అకౌంట్లలో డబ్బు వేయటం కరోనా సమయంలో జనీఫర్ యోజనా ఎకౌంట్లలో డబ్బులు వేయటం; ఇలా అనేక రూపాలలో అమలుపరుస్తున్నారు. ఇప్పుడమల్లో వున్న అనేక ప్రజాకర్షక పథకాలన్నీ రద్దు చేసి బ్యాంకు ఎకౌంట్లలో డబ్బు వేయటమన్న పద్ధతి అమలు చేయటం ద్వారా, ప్రజల అశాంతిని చల్లార్చాలని చూస్తున్నారు.

(తరువాయి 7వ పేజీలో)

మహియోధుడూ, శ్రామికవర్గ మహిపాధ్యాయుడూ అయిన ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ స్మృతి చిరస్మరణీయం! - ఎ.ఐ. లెనిన్

ప్రష్యా, రైన్ రాష్ట్రంలో జన్మించిన ఎంగెల్స్ 1895 ఆగస్టు 5న ఇంగ్లండులో మరణించారు. ఈ ఆగస్టు 5కి 125 సంవత్సరాలు నిండాయి. ఎంగెల్స్ మరణించిన సందర్భంలో, మార్క్స్ - ఎంగెల్స్ లూ ఉమ్మడిగా, విడివిడిగా సాగించిన పరిశోధనలు, సాగించిన రచనల విశిష్టతను లెనిన్ అత్యద్భుతంగా చిత్రించిన రచనను క్రింద ప్రచురిస్తున్నాం. ఈ వ్యాసాన్ని ప్రతి ఒక్కరూ అమూల్యగ్రంగా అధ్యయనం చేయాలని కోరుతున్నాం. - సుంపాదకుడు

ఎంతటి వివేచనా జ్యోతి అస్తమించె!
ఎంతటి హృదయము పరిస్థందన
విరమించెనహో¹!

1895 ఆగస్టు 5న (కొత్త కాలెండర్ ప్రకారం)

ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ లండన్ లో మరణించాడు. తన మిత్రుడైన కార్లమార్క్స్ (మరణం 1883) తరువాత ఎంగెల్స్ అత్యుత్తమ పండితుడూ, నాగరిక ప్రపంచమంతటిలోని ఆధునిక శ్రామికవర్గ గురువర్యుడూ అయివున్నాడు. విధిక్రుతంగా కార్ల మార్క్స్, ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ పరిచయస్తులైన తరువాత యీ మిత్రులిద్దరూ తమ జీవితకాల కృషినంతనూ ఒక ఉమ్మడి ఆశయం కోసం అర్పించారు. అందుచేత శ్రామికవర్గానికి ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ చేసిన సేవను అర్థం చేసుకోవాలంటే వర్తమాన కార్మికవర్గ ఉద్యమాభివృద్ధికి మార్క్స్ చేసిన కృషిని, ఆయన ఉపదేశాల ప్రాముఖ్యతను స్పష్టంగా తెలుసుకోవలసి వుంటుంది. బూర్జువా వర్గంతోపాటు అనివార్యంగా శ్రామికవర్గాన్ని కూడా సృష్టించి నిర్మాణయుతం గావించే ప్రస్తుతపు ఆర్థికవ్యవస్థ యొక్క తప్పనిసరి ఫలితమే కార్మిక వర్గమూ, దాని డిమాండులూ అని నిరూపించిన ప్రప్రథములు మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లే. మానవజాతిని ఇప్పుడు పీడించుతున్న చెడుగుల నుండి దానిని విముక్తి చేసేది ఎవరో కొందరు ఉదాత్త

మనస్సులైనవారు సదుద్దేశంతో చేసే ప్రయత్నాలు కావనీ, సంఘటితమైన శ్రామికవర్గపు వర్గ పోరాటమేననీ వారు నిరూపించారు. సోషలిజం స్వాప్నికుల వూహకల్పన కాదనీ ఆధునిక సమాజంలోని ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి యొక్క అంతిమ లక్ష్యమూ, తప్పనిసరి అయిన ఫలితమూ మాత్రమేననీ తమ శాస్త్రీయ గ్రంథాలలో ప్రప్రథమంగా వివరించి చెప్పినది మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లే. ఇంతవరకు లిఖితపూర్వకంగా నమోదు చేయబడి వున్న చరిత్ర అంతా వర్గపోరాటం యొక్క కొన్ని సామాజిక వర్గాలు ఇతర వర్గాలపై విజయం సాధించి వారిపై సాగించిన పరిపాలనా పరంపర యొక్క చరిత్రే అయివుంది. వర్గపోరాటానికి, వర్గ పరిపాలనకీ పునాదులైన సొంత ఆస్తీ, అరాజక సామాజిక ఉత్పత్తి అదృశ్యం అయేటంతవరకూ ఇది ఇలా సాగుతూనే వుంటుంది. శ్రామికవర్గ ప్రయోజనాల కోసం యీ పునాదులు నిర్మూలం అయితీరాలి, అందుచేత సంఘటితులైన కార్మికుల చైతన్యవంతమైన వర్గపోరాటం యీ పునాదుల నిర్మూలన కోసమే సాగాలి. అంతేగాక, ప్రతి వర్గపోరాటమూ రాజకీయ పోరాటమే.

తమ విముక్తి కోసం పోరాడుతూన్న శ్రామికు లందరూ మార్క్స్ ఎంగెల్స్ ల యీ అభిప్రాయాలను నేడు అనుసరించుతున్నారు. కాని 1840 దశకంలో యీ ఇద్దరు మిత్రులూ తమ కాలపు సోషలిస్టు సాహిత్యంలోనూ, సామాజిక ఉద్యమాలలోనూ పాల్గొన్నప్పుడు వారి అభిప్రాయాలు పూర్తిగా నూతనములే. ఆ కాలంలో రాజకీయ స్వాతంత్ర్యం కోసం సాగిన పోరాటంలోనూ రాజుల, పోలీసుల, మతగురువుల నిరంకుశత్వానికి వ్యతిరేకంగా సాగిన పోరాటంలోనూ తెలివైనవారూ తెలివి తక్కువవారూ, నిజాయితీపరులు, దగాకోరులూ చాలామంది నిమగ్నులై వున్నప్పటికీ వారివరూ కూడ బూర్జువావర్గ ప్రయోజనాలకూ శ్రామికవర్గ ప్రయోజనాలకూ మధ్యనున్న విరోధాన్ని తెలుసు కోలేకపోయారు. కార్మికులు ఒక స్వతంత్రమైన సామాజిక శక్తిగా ముందుకు వస్తారనే భావాన్నే వారు సహించలేకపోయేవారు. మరోవైపున, ఆ కాలపు సామాజిక వ్యవస్థ యొక్క అధర్మాన్ని గురించి రాజులకీ, పాలకవర్గాలకూ నచ్చ చెప్పి ఒప్పించితే చాలుననీ, ఆపైన యీ భూగోళం మీద శాంతిని, సర్వమానవ శ్రేయస్సునూ నెలకొల్పడం తేలిక అవుతుందనీ కలలుగన్న స్వాప్నికులు

1. ప్రముఖ రష్యన్ సాహిత్య విమర్శకుడు, పత్రికారచయిత అయిన ఎన్.ఎ. దొబ్రొల్వోవ్ సంస్మరణార్థం 19వ శతాబ్దపు ప్రముఖ రష్యన్ కవి ఎన్.ఎ.నెక్రాసాన్ వ్రాసిన కవిత నుండి ఈ కవిత భాగం ఉటంకించబడింది.

అనేకులు, వారిలో కొందరు ప్రతిభావంతులు కూడా వుండేవారు. పోరాటం లేకుండానే సోషలిజాన్ని సాధించవచ్చునని వారు కలలు గన్నారు. కదపటిగా, ఆ కాలపు సోషలిస్టులూ, కార్మికవర్గ మిత్రులూ దాదాపు అందరూ కూడ మొత్తంమీద శ్రామికవర్గాన్ని కేవలం ఒక ప్రణం లాగ భావిస్తూ, పరిశ్రమతోపాటు అది ఎలా పెరిగిందా అని భయంతో చూసేవారు. అందుకని వారంతా పరిశ్రమాభివృద్ధిని శ్రామికవర్గాభివృద్ధిని నిలిపివేయడం, “చరిత్ర చక్రాన్ని” ఆపివేయడం ఎలాగా అని ప్రయత్నాలు చేశారు. శ్రామికవర్గ అభివృద్ధిని చూసి అందరిలాగ మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు భయపడలేదు : తద్బిన్నంగా వారు తమ ఆశలన్నిటినీ శ్రామికవర్గ నిరంతరాభివృద్ధి మీద పెట్టుకున్నారు. శ్రామికుల సంఖ్య ఎంత ఎక్కువగా పెరిగితే విప్లవకర వర్గంగా వారి శక్తి అంత ఎక్కువ అవుతుందనీ, సోషలిజం అంత దగ్గర పడుతుందనీ, అందుకు అంత ఎక్కువ సదవకాశం ఏర్పడుతుందనీ వారు విశ్వసించారు. కార్మిక వర్గానికి మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు చేసిన సేవలను కొద్ది మాటలలో చెప్పాలంటే ఇలా అనవచ్చు : కార్మికవర్గం తన్ను తాను తెలుసుకుని చైతన్య వంతం కావడం ఎలాగో వారు బోధించారు, స్వప్నాల స్థానంలో విజ్ఞానశాస్త్రాన్ని నెలకొల్పారు.

అందుకనే ప్రతి కార్మికునికీ ఎంగెల్స్ పేరూ, ఆయన జీవిత చరిత్రా తెలియాలి. అందుకనే యీ వ్యాసావళిలో, మన అన్ని యితర ప్రచురణల లాగనే రష్యన్ కార్మికులలో వర్గచైతన్యాన్ని మేల్కొల్పడమే లక్ష్యం గనుక, ఆధునిక శ్రామిక వర్గం యొక్క ఇద్దరు మహోపద్యాయులలోనూ ఒకడైన ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ జీవిత చరిత్రనూ, ఆయన చేసిన కృషినీ తెలియజేయడం మన విధాయకం.

ఎంగెల్స్ 1820లో ప్రష్యా రాజ్యంలోని రైన్ రాష్ట్రంలో బార్బెన్ నగరంలో జన్మించాడు. ఆయన తండ్రి ఒక కార్ఖానా యజమాని. కుటుంబ పరిస్థితుల మూలంగా ఎంగెల్స్ 1838లో తన హైస్కూలు విద్యను పూర్తిచేయకుండానే బ్రేమెన్లో ఒక వాణిజ్య సంస్థలో గుమాస్తాగా చేరవలసి వచ్చింది. ఎంగెల్స్ విజ్ఞానశాస్త్ర, రాజకీయ అధ్యయనం కొనసాగించడానికి ఆయన వ్యాపార కార్యకలాపాలు అడ్డురాలేదు. ఆయన హైస్కూలు విద్యనభ్యసించే రోజులలోనే నిరంకుశ పరిపాలననూ, అధికారుల ప్రజా పీడననూ ద్వేషించేవాడు. తత్వశాస్త్రాధ్యయనం ఆయనను మరింత ముందుకు తీసుకుపోయింది. ఆ

రోజులలో హేగెల్ ఉపదేశాలకు జర్మన్ తత్వశాస్త్రంలో ఎక్కువ ప్రాబల్యం వుండేది. ఎంగెల్స్ ఆయనకు అనుచరుడయ్యాడు. హేగెల్ బెర్లిన్ విశ్వవిద్యాలయంలో ఆచార్యుడుగా ప్రవృత్తి కొలువులో పనిచేస్తూ ప్రవృత్తి నిరంకుశ రాజ్యాన్ని మెచ్చుకుంటున్నప్పటికీ ఆయన ఉపదేశాలు విప్లవాత్మకమైనవిగానే వుండేవి. మానవ హేతువాద సామర్థ్యం మీదా, దాని హక్కులమీదా హేగెల్కున్న విశ్వాసమూ, జగత్తు నిరంతర మార్పు క్రమానికీ, అభివృద్ధికి గురి అవుతోందనే హేగెలియన్ తత్వశాస్త్రపు మౌలిక సూత్రమూ యీ బెర్లిన్ ఆచార్యుని శిష్యులలో కొంతమందిలో - ఆనాటి పరిస్థితికి తలబగ్గ నిరాకరించేవారిలో - ఆ పరిస్థితికి వ్యతిరేకంగా పోరాడడం, ఆనాడు ప్రబలి వున్న అన్యాయానికీ, దుర్మార్గానికీ వ్యతిరేకంగా పోరాడడం అనేది కూడా నిరంతరాభివృద్ధి అనే విశ్వశాస్త్ర నియమంలోనే వేరూని వుందనే భావం కలిగించాయి. జగత్తులో అన్నీ క్రమాభివృద్ధినే పొందవలసి వున్నప్పుడు, పాత సంస్థలు పోయి కొత్త వాటికి చోటిచ్చి తీరవలసినప్పుడు ప్రవృత్తి రాజు యొక్క లేదా రష్యన్ జార్ యొక్క నిరంకుశ పరిపాలనా, అత్యధిక సంఖ్యాకుల పొట్టలు కొట్టి అత్యల్ప సంఖ్యాకులు ధనవంతులు కావడం, లేదా ప్రజలపై బూర్జువావర్గపు ఆధిపత్యమూ శాశ్వతంగా ఎందుకు కొనసాగాలి? హేగెల్ తత్వశాస్త్రం మనస్సు యొక్క, భావాల యొక్క క్రమాభివృద్ధిని గురించి చెప్పింది; అది భావవాదాత్మకం. మనస్సు యొక్క క్రమాభివృద్ధిని బట్టి ప్రకృతి యొక్క మానవుని యొక్క మానవ, సామాజిక సంబంధాల యొక్క క్రమాభివృద్ధిని హేగెల్ తత్వశాస్త్రం నిర్ధారణ చేసింది. హేగెల్ తత్వశాస్త్రంలోని నిరంతర క్రమాభివృద్ధి భావాన్ని అంగీకరించుతూ* మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు ఆయన ముందుగానే ఏర్పరచుకున్న భావవాద అభిప్రాయాలను తోసిపుచ్చారు; మానవ జీవిత విషయంలో ప్రకృతి యొక్క అభివృద్ధిని వివరించేది మనస్సు యొక్క అభివృద్ధి కాదనీ, తద్బిన్నంగా మనస్సు యొక్క వివరణను ప్రకృతి నుంచే, పదార్థం నుంచే పొందవలసి వుంటుందని తెలుసుకున్నారు.... హేగెల్ లాగా, ఇతర హేగెలియన్ల లాగా కాకుండా మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు భౌతికవాదులు. ప్రపంచాన్నీ మానవాళినీ భౌతికవాద దృష్టితో పరిశీలించి చూసి, ప్రకృతిలో జరిగే సంఘటనలన్నిటికీ భౌతిక కారణాలే మూలాధారాలనీ, అలాగే మానవ సమాజ అభివృద్ధి కూడా భౌతిక శక్తులచే, ఉత్పాదక శక్తులచే

నిర్దేశింపబడుతోందనీ వారు గ్రహించారు. మానవ అవసరాలను తీర్చుకునేటందుకు కావలసిన వస్తువులను ఉత్పత్తి చేసుకోడంలో మనుషులు ఒకరితో ఒకరు ఏర్పరచుకునే సంబంధాలు ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి మీద ఆధారపడి వుంటాయి. ఈ సంబంధాలలోనే అన్ని సామాజిక జీవిత సంఘటనలకూ ఆశయాలకూ, భావాలకూ, నియమాలకూ వివరణ ఇమిడి వుంది. ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి సొంత ఆస్తిపై ఆధారపడిన సామాజిక సంబంధాలను సృష్టిస్తుంది, కాని యీ ఉత్పాదక శక్తుల అభివృద్ధి అధిక సంఖ్యాకులకు ఆస్తి లేకుండా చేసి, దాన్ని అత్యల్ప సంఖ్యాకుల చేతులలో సాంద్రీకరిస్తుంది. ఆధునిక సామాజిక వ్యవస్థకు ప్రాతిపదిక అయిన సొంత ఆస్తిని రద్దుచేసి సోషలిస్టులు పెట్టుకున్న గమ్యం దిశగానే అది కూడ పాటుపడుతుంది. సోషలిస్టులు చేయవలసినదంతా ఏమిటంటే, ఏ సామాజిక శక్తి, ఆధునిక సమాజంలో దానికున్న స్థానాన్ని బట్టి, సోషలిజాన్ని తీసుకురావడం పట్ల, ఆసక్తి కలిగివుందో గుర్తించి ఆ శక్తికి దాని ప్రయోజనాలను గురించిన, దాని చారిత్రక కర్తవ్యం గురించిన చైతన్యాన్ని కలుగజేయడం. ఈ సామాజిక శక్తి శ్రామికవర్గమే. ఇంగ్లీషు పారిశ్రామిక కేంద్రం అయిన మాంచెస్టర్లో తన తండ్రి భాగస్వామిగా వున్న వ్యాపార సంస్థలో 1842లో ఉద్యోగిగా చేరి స్థిరపడినప్పుడు ఇంగ్లండులో ఎంగెల్స్కు శ్రామిక వర్గంతో పరిచయం ఏర్పడింది. ఇక్కడ ఎంగెల్స్ ఫ్యాక్టరీ ఆఫీసులో కూర్చుని పనిచేయడమేగాక కోళ్ల గూళ్లలో కోళ్లలాగ కూరబడి వుండే కార్మికుల మురికి పేటలలో తిరుగుతూ వారి దారిద్ర్యాన్నీ, దౌర్భాగ్య జీవితాన్నీ కళ్లారా చూశాడు. కాని ఆయన తన సొంత పరిశీలనలకే పరిమితపడి వుండలేదు, బ్రిటీషు కార్మికవర్గం గురించి తాను చూసినదాన్నంతటినీ గురించి వున్నకాల్లో చదివి, తనకు దొరికిన ప్రభుత్వ ప్రచురణలనన్నిటినీ శ్రద్ధగా అధ్యయనం చేశాడు. ఆయన చేసిన అధ్యయనం, జరిపిన పరిశీలనల ఫలితమే 1845లో “ఇంగ్లండులో కార్మికవర్గ స్థితి” అనే గ్రంథం. ఈ గ్రంథాన్ని రచించడంలో ఎంగెల్స్ చేసిన గొప్ప సేవ ఏమిటో ఇదివరకే పేర్కొన్నాం. ఎంగెల్స్కు పూర్వమే చాలామంది శ్రామికవర్గం పడుతున్న బాధలను వర్ణించి దానికి సహాయ పడవలసిన అవసరాన్ని గురించి రాశారు. అయితే, శ్రామికవర్గం బాధలను అనుభవించుతున్న వర్గం మాత్రమే కాదని మొట్టమొదటిసారిగా చెప్పినవాడు ఎంగెల్స్; వాస్తవంలో సిగ్గుచేటైన యీ ఆర్థిక దుస్థితి

శ్రామికవర్గాన్ని నిరాఘాటంగా ముందుకు నడిపి తన అంతిమ విముక్తి కోసం పోరాడేటట్లు చేసి తీరుతుందని చెప్పాడు. అంతేకాక, పోరాడే శ్రామికవర్గం స్వయం సహాయం మీదనే ఆధార పడుతుంది. కార్మికవర్గపు రాజకీయ ఉద్యమం, ఒక్క సోషలిజంలోనే తమకు విముక్తి వుందని కార్మికులు గ్రహించేటట్లు తప్పనిసరిగా చేస్తుంది. మరోవైపున, ఎప్పుడైతే సోషలిజం కార్మికవర్గపు రాజకీయ పోరాట లక్ష్యం అవుతుందో అప్పుడే సోషలిజం ఒక శక్తి అవుతుంది. ఇంగ్లండులోని కార్మికవర్గపు స్థితిని గురించి ఎంగెల్స్ రచించిన గ్రంథంలో వెల్లడించబడిన ముఖ్యమైన అభిప్రాయాలు అవి. యోచనాపరులైన, పోరాటం సాగించుతూన్న శ్రామికులందరూ ఇప్పుడు అనుసరించుతున్న భావాలు, కాని ఆ రోజులలో అవి పూర్తిగా నూతనమైనవి. మనస్సును ఆకర్షించే శైలిలో రాయబడిన, ఇంగ్లీషు శ్రామికవర్గ దుస్థితిని అత్యంత ప్రామాణికంగానూ హృదయవిదారకం గానూ చిత్రించిన ఆ గ్రంథంలో యీ భావాలు వివరించబడ్డాయి. ఈ గ్రంథం పెట్టుబడిదారీ విధానంపైన, బూర్జువావర్గంపైన ఒక ఘోరమైన నేరారోపణ పత్రమని చెప్పాలి. అది అందరిపైనా ప్రగాఢమైన ప్రభావం కలిగించింది. ఆధునిక శ్రామికవర్గ పరిస్థితిని వివరంగా చిత్రించిన పుస్తకంగా అందరూ ఎంగెల్స్ వ్రాసిన యీ గ్రంథాన్నే ఉదహరిస్తూ వుండేవారు. వాస్తవానికి 1845కు ముందుగాని, ఆ తరువాత గాని కార్మికవర్గ దౌర్భాగ్యస్థితిని ఇంత అద్భుతంగానూ యథార్థంగానూ చిత్రించిన గ్రంథం మరోటి వెలువడలేదు.

ఎంగెల్స్ ఇంగ్లండుకు వచ్చిన తరువాతనే సోషలిస్టు అయ్యాడు. మాంచెస్టర్లో ఆ రోజులలో ఇంగ్లీషు కార్మికోద్యమంలో చురుకుగా పనిచేస్తూ వుండినవారితో ఆయన సంబంధాలు పెట్టుకుని, ఇంగ్లీషు సోషలిస్టు పత్రికలకు వ్యాసాలు రాయడం మొదలుపెట్టాడు. 1844లో ఆయన జర్మనీకి తిరిగి వెడుతున్నప్పుడు పారిస్లో మార్క్స్ తో పరిచయం కలిగింది, అయితే అంతకు ముందు నుంచే ఆయన మార్క్స్ తో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపుతూ వుండేవాడు. పారిస్లో వుండేటప్పుడు ఫ్రెంచి సోషలిస్టుల యొక్క ఫ్రెంచి జీవితం యొక్క ప్రభావంతో మార్క్సు కూడా సోషలిస్టు అయ్యాడు. పారిస్లో యీ మిత్రులిద్దరూ కలిసి “పవిత్ర కుటుంబం లేక విమర్శనాత్మక విమర్శ యొక్క విమర్శ” అనే గ్రంథాన్ని రచించారు. “ఇంగ్లండులో కార్మికవర్గ స్థితి” అనే గ్రంథం వెలువడడానికి ఒక

విదాది ముందే వెలువడిన, అత్యధిక భాగం మార్క్స్ చేతనే రచించబడిన యీ గ్రంథంలో మేము పైన వివరించిన విప్లవాత్మక భౌతికవాద సోషలిజం యొక్క మూలాధారాలూ, ప్రధానమైన భావాలూ వున్నాయి. “పవిత్ర కుటుంబం” అనేది తత్వశాస్త్రజ్ఞులైన బౌవర్ సోదరులకూ, వారి అనుచరులకూ మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు పెట్టిన వేళాకోళపు పేరు. వాస్తవికతకూ, పార్టీలకూ, రాజకీయాలకూ అతీతమైన, ప్రత్యక్ష కార్యాచరణను తోసిపుచ్చి, చుట్టూ వున్న ప్రపంచాన్నీ, దానిలో జరిగే ఘటనలనూ కేవలం “విమర్శనాత్మకంగా” ధ్యానిస్తూ వుండే విమర్శ పద్ధతిని యీ పెద్ద మనుషులు బోధించారు. ఈ పెద్దమనుషులు, బౌవర్ సోదరులు, శ్రామికవర్గాన్ని విమర్శనా జ్ఞానం లేని మూకకింద జమకట్టి దానిపై చిన్న చూపు చూసేవారు. అసందర్భమైన హానికరమైన యీ పోకడను మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు తీవ్రంగా వ్యతిరేకించారు. వాస్తవమైన మానవ వ్యక్తి తరపున - పాలకవర్గాల యొక్క రాజ్యాంగ యంత్రం యొక్క పాదాలకింద పడి నలిగిపోతున్న కార్మికుని తరపున - చేయవలసింది ధ్యానం కాదు, ఉత్తమ సామాజిక వ్యవస్థ కోసం పోరాటం అని వారు గట్టిగా కోరారు. ఈ పోరాటాన్ని సాగించే సామర్థ్యం గలిగివున్న శక్తి, ఆ పోరాటంపట్ల శ్రద్ధాసక్తులు కలిగివున్న శక్తి శ్రామికవర్గమేనని వారు పరిగణించారు. “పవిత్ర కుటుంబం” అనే గ్రంథం వెలువడడానికి ముందే మార్క్స్, రూగెల సంపాదకత్వం క్రింద ప్రచురించబడుతుండిన “జర్మన్ ఫ్రెంచి ఐతిహాసిక వార్షిక సంచిక” అనే పత్రికలో ఎంగెల్స్ “అర్థశాస్త్రంపై విమర్శనాత్మక వ్యాసాలు” రాశాడు. వాటిలో సమకాలీన ఆర్థిక వ్యవస్థలోని ప్రధాన విషయాలను సోషలిస్టు దృక్పథం నుంచి పరిశీలించి అవి సొంత ఆస్తి చలాయించే అధికారపు తప్పనిసరి పర్యవసానాలేనని చెప్పాడు. ఏ శాస్త్రంలో అయితే మార్క్స్ రచించిన గ్రంథాలు నిజంగా ఒక విప్లవాన్ని తీసుకువచ్చాయో, ఆ అర్థశాస్త్రాన్ని అధ్యయనం చేయాలనే నిర్ణయానికి మార్క్స్ రావడానికి ఎంగెల్స్ తో ఆయనకు ఏర్పడిన పరిచయమే ఒక ప్రబలమైన కారణమని నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు.

ఎంగెల్స్, 1845 నుంచి 1847 వరకూ బ్రెస్లెల్స్ లోనూ, పారిస్ లోనూ నివసిస్తూ తన విజ్ఞానశాస్త్ర అధ్యయనాన్ని బ్రెస్లెల్స్ లోని, పారిస్ లోని జర్మన్ కార్మికుల మధ్య కొనసాగించే ప్రత్యక్ష కార్యకలాపాలతో మిళితం చేస్తూ జీవించాడు. అక్కడే మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు

రహస్యంగా పనిచేసే జర్మన్ కమ్యూనిస్టు లీగుతో సంబంధాలు ఏర్పరచుకున్నారు. అప్పటికే వారు రూపొందించిన సోషలిజం ప్రధాన సూత్రాలను వివరించవలసిందిగా వారిని ఆ లీగు కోరింది. 1848లో ప్రచురించబడిన మార్క్స్ ఎంగెల్స్ ల సుప్రసిద్ధ “కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక” ఆ విధంగానే అవతరించింది. ఈ చిన్న పుస్తకం ఎన్నో ఉద్గ్రంథాలకు సరిసమానమైనది; ఈనాటికీ దాని భావమే నాగరిక ప్రపంచమంతటా సంఘటితమైన పోరాటం సాగించుతూన్న శ్రామికవర్గం యావత్తునూ ఉత్తేజపరచి నడుపుతూ వుంది.

మొదట ఫ్రాన్సులో ఆరంభమై ఆ తరువాత ఇతర పశ్చిమ యూరప్ దేశాలకు వ్యాపించిన 1848 విప్లవం మూలంగా మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు తమ స్వదేశానికి తిరిగి వచ్చారు. ఇక్కడ, ప్రష్యా రాజ్యపు రైన్ రాష్ట్రంలోని కొలోన్ పట్టణంలో ప్రచురించబడుతుండిన ప్రజాస్వామ్య పత్రిక “నోయె రైనిషె సైటుంగ్”ను నడపడానికి పూనుకున్నారు. ఆనాడు ప్రష్యా రాజ్యపు రైన్ రాష్ట్రంలో విజృంభించిన విప్లవాత్మక ప్రజాస్వామిక ఆశయాలన్నిటికీ యీ ఇద్దరు మిత్రులూ ఆయువు పట్టుగానూ గుండెకాయగానూ వుండేవారు. అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులకు వ్యతిరేకంగా ప్రజల స్వాతంత్ర్యాన్నీ ప్రయోజనాలనూ కాపాడేందుకు వారు కడపటివరకూ పోరాడారు. అందులో అభ్యుదయ నిరోధక శక్తులే పైచేయి అవడం మనకు తెలిసిన సంగతే. “నోయె రైనిషె సైటుంగ్” పత్రిక అణచివేయబడింది. ప్రవాస జీవితంలో వున్నప్పుడు తన ప్రప్రస్ పౌరసత్వాన్ని కోల్పోయి నందువల్ల మార్క్స్ దేశం నుంచి వెళ్లగొట్టబడ్డాడు. ఎంగెల్సు సాయుధ ప్రజా తిరుగుబాటులో పాల్గొని, స్వేచ్ఛకోసం మూడు యుద్ధాలలో పోరాడి, తిరుగుబాటుదార్లు ఓడిపోయిన తరువాత స్విట్జర్లాండ్ మీదుగా లండన్ కు పారిపోయాడు.

అప్పటికి మార్క్స్ కూడ లండన్ లో స్థిరపడ్డాడు. ఎంగెల్స్ మాంచెస్టర్ కు వెళ్లి 1840 దశకంలో తాను పనిచేసిన వ్యాపార సంస్థలో తిరిగి గుమాస్తాగా చేరి ఆ తరువాత దానిలో భాగస్వామి అయ్యాడు. 1870 వరకూ ఆయన మాంచెస్టర్ లో నివసించాడు, మార్క్స్ లండన్ లో వుండేవాడు, అయినప్పటికీ వారిద్దరూ తమ తమ భావాలను పరస్పరం తెలియజేసుకుంటూ వుండటానికి ఇదేమీ ప్రతిబంధకం కాలేదు; వారు దాదాపు ప్రతిరోజూ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరుపు కుంటూ వుండేవారు. ఈ ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలలో యీ మిత్రులిద్దరూ తమ తమ అభిప్రాయాలనూ,

కొత్తగా తెలుసుకున్న విషయాలనూ పరస్పరం తెలియజేసుకుంటూ శాస్త్రీయ సోషలిజాన్ని రూపొందించే కృషిలో సహకరించుకుంటూ వుండేవారు. 1870లో ఎంగెల్స్ లండన్ కు మారాడు, అత్యంత శ్రమతో, పట్టుదలతో కూడిన వారి సంయుక్త వైజ్ఞానిక కృషి 1883లో మార్క్స్ మరణించేటంతవరకూ కొనసాగింది. మార్క్స్ వంతుకు మన యుగంలో అర్థశాస్త్రంపై రచింపబడిన మహోత్పత్తిమైన గ్రంథం, “పెట్టుబడి”, ఎంగెల్స్ వంతుకు ఆయన రచించిన అనేక చిన్నా, పెద్దా గ్రంథాలూ ఈ సమిష్టి కృషి ఫలితమే. పెట్టుబడిదారీ ఆర్థికవ్యవస్థ యొక్క సంక్లిష్ట విషయాల విశ్లేషణపై మార్క్స్ కృషి చేశాడు. ఎంగెల్స్ తన సులభశైలి రచనలలో తరచు వాదవివాద స్వభావం గల విషయాలను గురించి, సర్వ సాధారణ శాస్త్రీయ సమస్యల గురించి, భూత వర్తమాన కాలాలకు సంబంధించిన వివిధ సంఘటనలను చారిత్రక భౌతికవాద భావనా దృక్పథం నుంచి మార్క్సిస్టు ఆర్థిక సిద్ధాంత దృక్పథం నుంచి పరిశీలించుతూ రాశాడు. ఎంగెల్స్ రచనలలో కొన్నింటిని యీ క్రింద పేర్కొంటున్నాం; ద్యూరింగును ఖండిస్తూ రచించిన వాదవివాద గ్రంథం (ఇందులో తర్కశాస్త్ర, ప్రకృతిశాస్త్ర, సామాజికశాస్త్ర, రంగాలలో అత్యంత ప్రాముఖ్యం గల సమస్యలు పరిశీలంపబడ్డాయి),* “కుటుంబం, సొంత ఆస్తి, రాజ్యాలు ఆవిర్భావం” (రష్యన్ భాషలోకి అనువదించబడి సెంట్ పీటర్స్ బుర్గ్ లో ప్రచురింపబడింది. మూడవ కూర్పు, 1895), “లుడ్విగ్ ఫౌయేర్బాఖ్” (జి. ఫ్లెహ్సోవ్ చే వివరణ సహితమైన రష్యన్ అనువాదం, జినీవా, 1892), రష్యన్ ప్రభుత్వ విదేశాంగ విధానంపై ఒక వ్యాసం (జినీవాలో “సోప్లియాలి డెమోక్రాట్” పత్రిక 1, 2 సంచికలలో రష్యన్ అనువాదం ప్రచురింపబడింది), గృహవసతి సమస్యపై రచించిన అద్భుతమైన వ్యాసాలు, ఇక ఆఖరున పేర్కొనవలసినవి, చిన్నవైనా అత్యంత విలువైన రెండు వ్యాసాలు, రష్యా ఆర్థికాభివృద్ధిని గురించి రాసినవి (“రష్యాను గురించి ఫెడరిక్ ఎంగెల్స్” జసులిచ్ చే రష్యన్ భాషలోకి అనువదించబడ్డాయి. జినీవా, 1894 పెట్టుబడిపై తాను రచించిన బృహద్రంథం తుది మెరుగులు దిద్దే లోపలనే మార్క్స్ మరణించాడు. అయినప్పటికీ దాని

చిత్తుప్రతిని పూర్తిచేశాడు. ఎంగెల్స్ తన మిత్రుని మరణానంతరం “పెట్టుబడి” గ్రంథం రెండవ, మూడవ సంపుటాలను ముద్రణకు సిద్ధంచేసి ప్రచురించే అతిభారమైన కర్తవ్యాన్ని చేపట్టాడు. రెండవ సంపుటిని 1885లోనూ, మూడవ సంపుటిని 1894లోనూ ప్రచురించాడు. (నాల్గవ సంపుటిని² ప్రచురణకు సిద్ధం చేసేలోపునే ఎంగెల్స్ మరణించాడు.) రెండవ, మూడవ సంపుటాలను ప్రచురించడానికి ఆయన ఎంతో శ్రమపడవలసి వచ్చింది. ఆస్ట్రీయన్ సోషల్ డెమోక్రట్ అయిన ఆడ్లర్ యీ విషయాన్ని గురించి ప్రస్తావిస్తూ, ఎంగెల్స్ “పెట్టుబడి” గ్రంథం రెండవ మూడవ సంపుటాలను ప్రచురించడం ద్వారా ప్రతిభాశాలి అయిన తన మిత్రునికి ఒక మహనీయమైన జ్ఞాపక చిహ్నాన్ని నిర్మించి దానిపై అనుకోకుండానే తన పేరును చిరస్థాయిగా మలచుకున్నాడు అని ఎంతో సమంజసంగా పేర్కొన్నాడు. నిజానికి “పెట్టుబడి” గ్రంథం యొక్క యీ రెండు సంపుటాలూ ఇద్దరు వ్యక్తుల - మార్క్స్, ఎంగెల్స్ - రచన. పురాతన గాథలలో స్నేహాన్ని గురించి మనస్సు కరిగించే దృష్టాంతాలు అనేకం వున్నాయి. మానవ మైత్రిని గురించిన ప్రాచీన సాహిత్యంలోని అత్యంత మనోద్వేగజనక గాథలను మించిన స్నేహబంధం గల ఇద్దరు పండితులూ, యోధులూ తన శాస్త్రాన్ని సృష్టించారని యూరపియన్ శ్రామికవర్గం సగర్వంగా చెప్పుకోవచ్చు. ఎంగెల్స్ ఎల్లప్పుడూ - మొత్తం మీద ఎంతో సబబుగా - ముందు మార్క్స్ పేరు చెప్పి, తరువాత తన పేరు చెప్పుకునేవాడు. ఒక పాత స్నేహితునికి రాసిన ఒక ఉత్తరంలో ఎంగెల్స్ ఇలా అన్నాడు : “మార్క్స్ జీవించి వున్న రోజులలో నేను ఆయనకు వంతగానే వుండేవాణ్ణి.” మార్క్స్ బ్రిటిష్ వున్నప్పుడు ఆయనమీద ఎంగెల్స్ కు వున్న ప్రేమ, మార్క్స్ చనిపోయిన తరువాత ఆయన మీద ఎంగెల్స్ చూపిన భక్తి గౌరవాలూ అపారములు. నిశ్చలుడైన ఈ యోధునిలో, నిష్ఠాపరుడైన యీ తాత్వికునిలో అత్యంత ప్రేమ పూరితమైన హృదయం స్పందించుతూ వుండేది.

1848-49 ఉద్యమానంతరం ప్రవాసంలో వున్న కాలంలో మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు శాస్త్ర పరిశోధనకే పరిమతిపడి వుండలేదు. 1864లో మార్క్స్ “అంతర్జాతీయ కార్మిక సంఘాన్ని” స్థాపించి

పూర్తి దశాబ్ద కాలం దానికి నాయకత్వం వహించాడు. ఈ సంఘ కార్యకలాపాలలో ఎంగెల్స్ కూడ చురుకుగా పాల్గొన్నాడు. మార్క్స్ అభిప్రాయాన్ని అనుసరించి అన్ని దేశాల శ్రామికులనూ ఐక్యపరచిన యీ అంతర్జాతీయ సంఘం చేసిన కృషి కార్మికవర్గ ఉద్యమాభివృద్ధిలో బ్రహ్మాండమైన ప్రాధాన్యత వహించింది. 1870 దశకంలో యీ అంతర్జాతీయ సంఘం మూతపడి నప్పటికీ కార్మికవర్గ ఐక్యతను సాధించడంలో మార్క్స్ ఎంగెల్స్ ల పాత్ర అంతటితో ముగిసిపోలేదు. తద్బిన్నంగా, కార్మికోద్యమమే నిరాఘటంగా అభివృద్ధి చెందడం మూలంగా, కార్మికవర్గ ఉద్యమ సైద్ధాంతిక నాయకులుగా వారి ప్రాముఖ్యత నిరంతరాయంగా పెరుగుతూనే వుందని చెప్పాలి. మార్క్స్ మరణానంతరం ఎంగెల్స్ ఒక్కడే యూరపియన్ సోషలిస్టులకు సలహాదారుడుగా, నాయకుడుగానూ కొనసాగాడు. ప్రభుత్వం క్రూర నిర్బంధ విధానాన్ని అమలు జరిపినప్పటికీ త్వరితంగానూ నిలకడగానూ మరింత పటిష్ఠం అవుతూ వున్న జర్మన్ సోషలిస్టులే గాక, బాగా ఆలోచించి ఆచి తూచి తమ తొలి అడుగులు వేయవలసిన స్పెయిన్, రుమేనియా, రష్యా లాంటి వెనుకబడి వున్న దేశాల ప్రతినిధులు కూడా సలహా కోసమూ, ఆదేశాల కోసమూ ఆయన వద్దకు వస్తూ వుండేవారు. వారందరూ వయోవృద్ధుడైన ఎంగెల్స్ యొక్క మహత్తర జ్ఞాన నిధిని ధారాళంగా వినియోగించుకునేవారు.

రష్యన్ భాష తెలిసి రష్యన్ గ్రంథాలను చదవగలిగిన మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు రష్యా పట్ల చురుకైన ఆసక్తిని చూపుతూ, ఆ దేశ విప్లవోద్యమాన్ని సానుభూతితో గమనిస్తూ, రష్యన్ విప్లవకారులతో సంబంధాలను నెలకొల్పుకుంటూ వుండేవారు. వారిద్దరూ ముందు ప్రజాతంత్రవాదులై ఆ తరువాత సోషలిస్టులయ్యారు. అందుచేత రాజకీయ నిరంకుశత్వంపై ప్రజాతంత్రవాదులకుండే ద్వేషం వారిలో అత్యంత గాఢంగా నాటుకుని వుంది. ఈ ప్రత్యక్ష రాజకీయ అనుభూతి, దానితోపాటు రాజకీయ నిరంకుశత్వానికి ఆర్థిక పీడనకూ గల సంబంధం గురించిన ప్రగాఢమైన సైద్ధాంతిక అవగాహనా, వారికున్న విశేష జీవితానుభవమూ వీటన్నిటి మూలంగా మార్క్స్ ఎంగెల్స్ లు రాజకీయంగా అసాధారణమైన ప్రతిస్పందనను

2. ఎంగెల్స్ ఆదేశాన్ని అనుసరించి, మార్క్స్ “అదనపు విలువ సిద్ధాంతానికి” లెనిన్ యీ పేరు పెట్టాడు. “పెట్టుబడి” గ్రంథం రెండవ సంపుటి పీఠికలో ఎంగెల్స్ ఇలా రాశాడు. “గ్రంథం రెండవ సంపుటిలోనూ, మూడవ సంపుటిలోనూ ఇదివరకే వివరించ అనేక పాఠ్య భాగాలను వదలివేసి రాత ప్రతిలో వున్న విచుర్భ భాగాన్ని (“అదనపు విలువ సిద్ధాంతాలను” - సం.) “పెట్టుబడి” గ్రంథం నాల్గవ సంపుటిలో ప్రచురించాలని అనుకుంటున్నాను.”

ప్రదర్శించారు. ఈ కారణం వల్లనే అత్యంత శక్తివంతమైన జార్ ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పట్టెడుమంది రవ్వన్ విప్లవకారులు సాగించే వీరోచిత పోరాటం కాకలు తీరిన యీ విప్లవ యోధుల హృదయాలలో అత్యంత గాఢమైన సానుభూతిని రేకెత్తించింది. మరోవైపున, భ్రమాజనితములైన ఆర్థిక లాభాల కోసం ఆశపడి అత్యంత తక్షణ కర్తవ్యమూ, ప్రధాన కర్తవ్యమూ అయిన రాజకీయ స్వాతంత్ర్య సాధన పట్ల పెడముఖం పెట్టే రవ్వన్ సోషలిస్టుల వైఖరి వారికి సహజంగానే అనుమానాస్పదమైనదిగా కనబడింది. వారు దానిని మహత్తర సామాజిక విప్లవాద్యమానికి ప్రత్యక్ష ద్రోహంగా పరిగణించారు. “కార్మిక విమోచనను కార్మిక వర్గమే సాధించాలి” అని మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు నిరంతరం బోధించుతూ వుండేవారు. కాని తన ఆర్థిక విమోచన కోసం పోరాడాలంటే శ్రామికవర్గం కొన్ని రాజకీయ

హక్కులను తానే గెల్చుకోవలసి వుంటుంది. అంతేగాక, రష్యాలో రాజకీయ విప్లవం సంభవిస్తే అది పాశ్చాత్య యూరపియన్ దేశాల కార్మికోద్యమానికి కూడా మహత్తర ప్రాముఖ్యతను కలిగి వుంటుందని మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు స్పష్టంగా గ్రహించారు. నిరంకుశ పాలనను సాగిస్తున్న రష్యా మొత్తంమీద యూరపియన్ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులకు ఎల్లప్పుడూ ఒక రక్షణ దుర్గంగా వుంటూ వుంది. దీర్ఘకాలంగా జర్మనీ ప్రాన్సుల మధ్య వైషమ్య బీజాలను నాటిన 1870 యుద్ధం⁹ ఫలితంగా అంతర్జాతీయ రంగంలో రష్యా ఆక్రమించుకుని వున్న అసాధారణమైన సానుకూల స్థానం, అభివృద్ధి నిరోధక శక్తిగా నిరంకుశ రష్యా యొక్క ప్రాముఖ్యతను సహజంగానే మరింత ఇనుమడింపజేసింది. స్వేచ్ఛాయుతమైన రష్యా మాత్రమే, పోలండ్, ఫిన్లండ్, జర్మనీ, ఆర్మీనియా దేశస్థులను గాని, మరే యితర చిన్న జాతుల

ప్రజలను గాని పీడించవలసిన, ప్రాన్సునీ జర్మనీనీ ఒకరి మీదకు ఒకరిని ఉసికొల్ప వలసిన అవసరం లేని రష్యా మాత్రమే, ఆధునిక యూరప్ ను యుద్ధ భారం నుంచి విముక్తి చేసి స్వేచ్ఛా వాయువులను పీల్చుకోగలిగేటట్లు చేస్తుంది, యూరప్ లోని అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులన్నిటినీ బలహీనపర్చి యూరపియన్ కార్మికవర్గాన్ని పటిష్ఠం చేస్తుంది. అందుకనే పశ్చిమ ఖండంలోని కార్మికవర్గ ఉద్యమ ప్రగతికోసం కూడా రష్యాలో రాజకీయ స్వాతంత్ర్య స్థాపన జరగాలని ఎంగెల్స్ ప్రగాఢంగా వాంఛించాడు. ఆయన మరణంతో రవ్వన్ విప్లవకారులు తమ ముఖ్య స్నేహితుని కోల్పోయారు. మహా యోధుడూ, శ్రామికవర్గ మహాపాద్యాయుడూ అయిన ఫ్రెడరిక్ ఎంగెల్స్ స్మృతి చిరస్మరణీయంగా వర్ధిల్లుగాక! రచన : 1895 శరత్తు

- ★ తమ మానసిక అభివృద్ధికి ప్రఖ్యాత జర్మన్ తత్వశాస్త్రజ్ఞులకు - అందులో ముఖ్యంగా హేగెల్ కు తామెంతో రుణపడి వున్నామని మార్క్స్, ఎంగెల్స్లు తరచు చెబుతూ వుండేవారు. “జర్మన్ తత్వశాస్త్రం ఉద్భవించి వుండకపోతే శాస్త్రీయ సోషలిజం ఉనికిలోకి వచ్చి వుండేదే కాదు” అన్నాడు ఎంగెల్స్. - లెనిన్ వివరణ.
- ★ అద్భుతమైన విషయ సంపదగల్గిన, జ్ఞానబోధకమైన గ్రంథం. దురదృష్టవశాత్తూ సోషలిజం అభివృద్ధిని గురించిన సంగ్రహ చారిత్రక వివరణ వున్న చిన్న భాగం మాత్రమే రవ్వన్ భాషలోకి అనువదించబడింది. (శాస్త్రీయ సోషలిజం అభివృద్ధి” రెండవ కూర్పు, జనీవా, 1892). - లెనిన్ వివరణ. (ఇక్కడ ఎంగెల్స్ రచించిన “అంటి డ్యూలింగ్”, “సోషలిజం : ఊహాజనితమూ, శాస్త్రీయమూ”కు ప్రస్తావన. - సం.)

(2వ పేజీ తరువాయి)

పెరుగుతున్న నిరుద్యోగం, దారిద్ర్యాలతో ప్రజలలో ఆగ్రహాజ్వాలలు పెరుగుతున్నాయి. వీటిని ప్రక్కదారి పట్టించేందుకు కుల, మత, ప్రాంతీయ, జాతీయోన్మాదాలను రెచ్చగొట్టడం భారత పాలకులకు వెన్నతో పెట్టిన విద్య. కరోనాకు కొన్ని నెలల ముందే ప్రభుత్వ అనుమతులు పొంది జరిగిన తల్లిగీ జమాత్ సమావేశమే కరోనా వ్యాప్తికి కారణంగా ముస్లిం వ్యతిరేకతను రెచ్చగొట్టే ప్రయత్నం చేసింది. కరోనా వైరసును ప్రపంచం పైకి చైనా వదిలించన్న ట్రంపు ప్రచారంతో గొంతు కలిపి చైనా వ్యతిరేక జాతీయోన్మాదాన్ని రెచ్చగొట్టేందుకు పూనుకుంది. అదే సమయంలో ఆర్ఎస్ఎస్ అనుబంధ సంస్థలు ప్రారంభించిన అనేక ఎలక్ట్రానిక్ ఛానెళ్లు హిందూ సంస్కృతే ప్రపంచానికి గతి అయ్యిందంటూ కాలం చెల్లిన విలువలకు ప్రాణ ప్రతిష్ట చేసి హిందూ భావోద్వేగాలను ఉన్మాదంగా మార్చేందుకు పూనుకున్నాయి. ఇంతటి సంక్షోభ చీకటిలోనూ వెలుగుచూపిన చిరుదివ్యే, ఈ దుష్ప్రచారాలకు ప్రజలు లోను కాకపోవటం!

ప్రజలలో పెరుగుతున్న కోపాగ్ని నిరసనలు, ప్రతిఘటనల రూపం తీసుకోవటంతో పాశవిక

నిర్బంధానికి పాలకవర్గాలు పూనుకున్నాయి. పౌరసత్వ సవరణ చట్టంపై సాగిన నిరసనల అణచివేతను కరోనా తర్వాత కూడా కొనసాగించారు. నిరసనలను ప్రక్కదారి పట్టించేందుకు ఢిల్లీలో మత కలహాలను సృష్టించారు. దానికి కారకులంటూ విద్యార్థులూ, మేధావులూ, పాలుపంచుకున్న వారిని అరెస్టులు చేశారు. దేశ హోంమంత్రి తలచుకుంటే ఎవరినైనా ఛార్జీషీటు లేకుండా అరెస్టు చేసి జైలులో పెట్టే అధికారాన్ని కట్టబెట్టుకున్నారు. బంగారం స్వర్ణింగు నుండి, మతాంతర పెళ్లిళ్ళ వరకూ తాననుకున్న దానిని టెర్రరిజంతో ముడిపెట్టేందుకు మోడీ-పా ద్వయం ఎన్ఐఎను దింపుతున్నది.

కరోనాకు తగిన చర్యలు తీసుకోలేదన్న వాస్తవాన్ని చెప్పినందుకు, ముందు పీరియోధులంటూ పూలు జల్లించిన చేతులతోనే డాక్టర్లు - నర్సులను వేధింపులకు గురిచేశారు. ప్రభుత్వ విధానాలను విమర్శిస్తే సహించమన్న భయాన్ని ప్రజల్లో కల్పించేందుకు పూనుకున్నారు. దీనికి ఏ పాలకవర్గ పార్టీ మినహాయింపు కాదు.

1970 నాటికున్న పరిస్థితులను విశ్లేషించి, రాగల పరిణామాలను కా॥ నాగిరెడ్డి పేర్కొన్నారు. ఆ పర్యావసాలన్నీ నేడు మనం చూస్తున్నాము.

ఆనాడు కా॥నాగిరెడ్డి దీనికి ప్రత్యామ్నాయంగా నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవాన్ని సాగించాలనీ, భూస్వామ్య విధానాన్ని, దళారీ బూర్జువావర్గ విధానాన్ని, వాటి పాలననూ నాశనం చేయాలనీ, సామాజ్యవాద ఆధిపత్యం దోపిడీలను అంతం చేయాలనీ పిలుపునిచ్చారు. ఎన్ని ఒడుదుడుకు లెదురైనా విప్లవ విజయం తథ్యమని ఘంటా పథంగా చెప్పారు. కా॥తరిమెల నాగిరెడ్డి చూపిన మార్గంలో ముందడుగేసి నూతన ప్రజాతంత్ర విప్లవ విజయానికి కృషి కొనసాగించటమే మనందరి ముందున్న కర్తవ్యం.

Read ! Subscribe!!

Class Struggle

**Organ of
Central Committee of
CPI (ML)**

లక్షలాదిమందిని బలిగొన్న విధ్వంసకర అణ్ణాయుధ ప్రయోగానికి 75 ఏళ్లు!!

హిరోషిమా - నాగసాకి పట్టణాలపై అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు మానవ హనన అణ్ణస్త్రాలను ప్రయోగించి ఈ సంవత్సరం ఆగస్టుకి 75 ఏళ్లు!! జపాను దేశంలోని హిరోషిమాపై 6-8-1945 ఉదయాన అమెరికా సైనిక విమానం నుండి ఆటంబాంబుని ప్రయోగించారు. తక్షణమే దాదాపుగా ఒక లక్షా నలభై వేలమంది ప్రజలు మరణించగా కొద్దికాలంలో మరొక 60 వేలమంది ప్రాణాలను కోల్పోయారు. సరిగ్గా మూడు రోజుల విరామంతో అనగా ఆగస్టు 9వ తేదీ మధ్యాహ్నం నాగసాకి పట్టణంపై అదే తరహా ఆటంబాంబుని ప్రయోగించగా అక్కడ కూడా తక్షణమే 70 వేలమంది, కొద్దికాలంలో మరో 70 వేలమంది మరణించారు. ఆ తర్వాత ఒక వారం రోజుల్లో జపాను దేశం రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం నుండి విరమించుకుంటూ తన లొంగుబాటును ప్రకటించింది. దానితో రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం ముగిసినట్లుగా అమెరికా సామ్రాజ్యవాద మీడియా అంటోంది కానీ, అప్పటికే జపానుకు వ్యతిరేకంగా 8 సంవత్సరాలుగా తీవ్రస్థాయిలో పోరాడుతున్న చైనా ప్రజా విముక్తి సైన్యం ముందు, మంచూరియా నుండి జపాను సైన్యాలను పారదోలటానికి కొన్నాళ్ళక్రితం రంగంలోకి ప్రవేశించిన సోవియట్ యూనియన్ ఎర్రసైన్యం చేతుల్లోనూ చావుదెబ్బలు తిని, జపాను తన సైన్యాలను ఉపసంహరించుకోవటంతో యుద్ధం ముగిసినట్లయింది. అప్పటికి మూడు నెలల క్రితం 1945 మే 9వ తేదీకి నాజీ జర్మనీ సోవియట్ ఎర్రసైన్యం ముందు ఓటమిపాలై పూర్తిగా లొంగిపోయింది. బెర్లిన్ నగరంపై అరుణ పతాకం రెపరెపలాడింది.

రెండవ ప్రపంచయుద్ధ విజేతగా సోవియట్ యూనియన్ నిలిచిపోవటం అమెరికా సామ్రాజ్య వాదులకు మింగుడు పడని అంశం. యుద్ధం ముగింపు షరతులను తాను ఆదేశించాలనే భవిష్యత్ ప్రపంచ ఆధిపత్య వ్యూహంలో భాగంగా అమెరికా అణ్ణాయుధాల ప్రయోగాన్ని చూడాలి. ఆధునిక విజ్ఞానశాస్త్ర ఫలితాలను విష ఫలాలగా మార్చి మానవ ప్రాణాలను, అందునా యుద్ధంతో ప్రత్యక్ష సంబంధంలేని అమాయకులను హరించి తన సామ్రాజ్యవాద దోపిడీకి ఎదురు చెప్పలేని భయోత్పాతాన్ని సృష్టించటమే వారి లక్ష్యం. అందుకే ఓటమి అంచులకు చేరిన జపానుపై

అణ్ణాయుధాల ప్రయోగం. ప్రపంచ ఆర్థిక శక్తిగానే కాక మిలటరీ - ఆయుధ శక్తిగా కూడా తనదే పై చేయిగా, తిరుగులేని అగ్రరాజ్య ఆధిపత్య శక్తిగా నిలబడాలనే దురహంకారం అమెరికాది!

అణ్ణాయుధం - మహావినాశకారి

దీపావళి టపాకాయల పేలుడులో కూడా మనం మూడు లక్షణాలను గమనిస్తాము. (1). శబ్దం లేక ధ్వని (2). వేడి + కాంతి (3). దుర్వాసన. పరమాణు విచ్ఛేదనం వల్ల విడుదలయే అణుశక్తి ఆటంబాంబులో నిక్షిప్తమై వుంటుంది. అది మామూలుగా యుద్ధాలలో వాడే ఒకే బరువు గల బాంబుల కంటే 2 కోట్ల రెట్లు ఎక్కువ శక్తిమంతమైనది. దాని వేడికి బూడిదగా కూడా మిగలకుండా మనుషులూ, పశువులూ, వృక్షాలూ కొన్ని ఆవిరైపోయిన ప్రళయ భయంకర విపత్తు అది. దాని శబ్ద తరంగాల శక్తికి వేలాది యిళ్ళు నేలకూలిపోయాయి. భూమి తీవ్రంగా కంపించింది. తక్షణ వినాశనం కలిగించే భయంకర శబ్దం, వేడితోపాటు రేడియేషన్ కూడా విడుదలయి దాని ప్రత్యక్ష ప్రభావానికి గురియినవారే కాకుండా వారి తర్వాతి తరాల సంతానం కూడా అంగవైకల్యాలతో, దీర్ఘ వ్యాధులతో జీవించినంతకాలం ఎనలేని కష్టాలనుభవిస్తారు. అణ్ణాయుధాలు ఎంతటి వినాశకరమైనవి అంటే హిరోషిమా-నాగసాకిలలో అవి ప్రయోగించినపుడు ఎంతమంది చనిపోయారో తదనంతర కాలంలో దాదాపు అంతమంది - 2 లక్షలు - చనిపోయారు. అలాంటి వినాశకర బాంబులకు, హిరోషిమాపై ప్రయోగించినదానికి 'లిటిల్ బాయ్' అనీ నాగసాకిపై వేసిన దానికి 'ఫ్యాట్ మాన్' అనీ పేర్లు పెట్టుకున్నారు అమెరికన్లు! ఈ అణుబాంబులలో నిక్షిప్తమై వుండే ఇంధనాన్ని 'యురేనియం-235' అంటారు.

హిరోషిమా - నాగసాకిలపై బాంబులు వేసేనాటికి అమెరికాకుండిన (5 నక్షత్రాల హోదా గల) 7గురు సైనిక జనరల్స్ 6గురు "అణు బాంబుల ప్రయోగం ఆనాటి యుద్ధావసరం కాదు" అన్నారు. అంటే రాజకీయ లక్ష్యాల కోసమేనని అర్థం చేసుకోవటం కష్టంకాదు.

రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలలో పెరిగిన పౌర హననం!!

రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలకూ మూలం,

పెట్టుబడిదారీ విధానపు అత్యున్నత దశగా ఎదిగిన సామ్రాజ్యవాదమే! ప్రపంచాన్ని కొల్లగొట్టు కునేందుకు పోటీపడిన బందిపోటు దొంగల నడుమ సాగిన ఆధిపత్యపు ప్రపంచస్థాయి యుద్ధ రూపమే ఈ ప్రపంచ యుద్ధాలు. అయితే 1914-18 నడుమ సాగిన మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో కామ్రేడ్ లెనిన్ నాయకత్వాన యుద్ధానికి వ్యతిరేకంగా కమ్యూనిస్టులు పోరాడుతూ రష్యాలో కార్మికవర్గ విప్లవాన్ని 1917 నవంబరులో విజయవంతం చేశారు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో పెట్టుబడిదారీ శక్తులు తమ నడుమ కొట్లాడుకుంటూనే ఏకైక సోషలిస్టు దేశమైన రష్యాను పడగొట్టాలనే కుట్రలు పన్నారు. కామ్రేడ్ స్టాలిన్ నాయకత్వాన ఆ కుట్రలను వమ్ము చేశారు.

గమనించవలసిన ముఖ్య విషయమేమంటే రెండు ప్రపంచ యుద్ధాలలోనూ అమెరికా గడ్డపై ఒక్క తుపాకీ కూడా పేలలేదు. నేటికీ ఆ దేశంపై యుద్ధం చేసిన వారెవరూ ఆ గడ్డపై కాలుమోపి సైనిక ఆక్రమణకు పూనుకున్నది లేదు. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో తమ దేశ రక్షణకై దురాక్రమణ సైన్యాలయిన జర్మన్లతోనూ, జపానులతోనూ పోరాడుతూ లక్షలాది సైనికులూ, కోట్లాది ప్రజల ప్రాణాలను కోల్పోయినది సోవియట్ యూనియన్, చైనాలు!!

యుద్ధాల విషయంలో నిరంకుశ రాచరిక వ్యవస్థలకూ, గొప్ప స్వేచ్ఛా, ప్రజాస్వామికలమని విప్రవీగే ఆధునిక బూర్జువా వ్యవస్థకూ గల ఒక ముఖ్య భేదాన్ని మనం గమనించాలి. పూర్వం యుద్ధాలలో ప్రత్యక్షంగా పాల్గొనని సాధారణ ప్రజలను చంపేవారు కాదు. అలా చంపకూడదనే నీతులు కూడా వుండేవి! కానీ 'ఉదార', 'మానవీయ', 'ప్రజాస్వామిక' యుగంలో అధునాతన నిర్మాణాల్ని విధ్వంసం కావించటం వేలూ, లక్షలమంది సామాన్య ప్రజలను హతం కావించటమన్నది పెట్టుబడిదారీ నాగరికతగా భాసిల్లుతోంది. విధ్వంసకర పరికరాలైన ఆయుధాల వ్యాపారం ద్వారా లాభాలు, పునర్నిర్మాణం పేరిట కాంట్రాక్టుల ద్వారా లాభాలు.... ఈ 'లాభాల కోసం అడ్డా అదుపూ లేని అమానుషత్వాన్ని సామ్రాజ్యవాద బూర్జువాశక్తులు పెంచి పోషిస్తున్నారు. మన పదవ తరగతి సాంఘిక శాస్త్రం పాఠ్యగ్రంథంలో యిచ్చిన గణాంకాల ప్రకారం మొత్తం యుద్ధ

మరణాలు గడిచిన 500 ఏండ్లలో ఎలా పెరిగి పోతున్నాయో చూడండి!

సంవత్సరాలు	మొత్తం యుద్ధమరణాలు
1501-1600	16 లక్షలు
1601-1700	61 లక్షలు
1701-1800	70 లక్షలు
1801-1900	1 కోటి 94 లక్షలు
1901-2000	10 కోట్ల 97 లక్షలు

మొదటి ప్రపంచ యుద్ధంలో సైనికుల మరణాలు, సాధారణ పౌరుల మరణాలు చెరొక కోటిమందిదాకా వుండగా, రెండవ ప్రపంచ యుద్ధంలో మొత్తం చనిపోయినవారు 7 కోట్ల 50 లక్షలమంది వున్నారు. వారిలో 2 కోట్లమంది సైనిక బలగాలు, 4 కోట్లమంది సాధారణ పౌరులు ఉండగా, ఉద్దేశపూర్వకంగా జర్మన్ నాజీలు, జపాన్ దురాక్రమణదారులూ జరిపిన జాతి నిర్మూలన, నివాసాలపై బాంబింగులూ, వ్యాధులూ, కరువు వాత పడినవారూ మిగిలినవారు.

వారిలో మిత్ర కూటమిలో (రష్యా - ఇంగ్లాండు - అమెరికా - చైనా) నూటికి 85 మంది వుండగా అక్షకూటమి (Axis Powers - జర్మనీ - ఇటలీ - జపాను)లో 15% మంది వున్నారు. మిత్రకూటమిలో కూడా 85% మంది రష్యా, చైనా దేశస్థులే వున్నారు. అనాటికి ప్రపంచ జనాభాలో, 3% మంది ఈ యుద్ధంలో మరణించగా, ఒక్క సోవియట్ యూనియన్ లో మొత్తం జనాభాలో నూటికి 14 మంది మరణించారు. 25% మంది యుద్ధ పీడితులుగా (అనగా దాదాపు ప్రతి కుటుంబమూ) వున్నారు. చైనీయులు మొత్తం ఒక కోటిమంది చనిపోగా అందులో నాల్గింట మూడు వంతులు సాధారణ పౌరులు. జపాను సామ్రాజ్యవాదులు చైనా ప్రజానీకంపై ఖైదీలపై జీవ, రసాయన (బయో కెమికల్) ఆయుధాలను ప్రయోగాత్మకంగా ప్రయోగించి అనేకమంది హతులవటానికి కారణమయ్యారు.

కొనసాగుతున్న అమెరికా యుద్ధోన్మాద దాడులూ, దురాక్రమణలు!

అణ్వస్త్రాల ప్రయోగంతో యుద్ధానికి ముగింపునిచ్చిన విజేతగా విర్రవీగుతూ ప్రపంచాధిపత్య అగ్రరాజ్యంగా, దోపిడీశక్తుల ప్రపంచ నాయకునిగా నిలవటానికి అమెరికా పూనుకుంది. ఆసియాలో జపాను దురాక్రమించిన దేశాలలోని ప్రజా పోరాటాలను అణచే ఆధిపత్య దురహంకారాన్ని ప్రదర్శించి చైనా, కొరియా, వియత్నాం దేశాలలో జోక్యం చేసుకుని ఓటమికి గురయింది. 1949లో కామ్రేడ్ స్టాలిన్ మార్గదర్శకత్వంలో రష్యా కూడా అణ్వస్త్రాలను

తయారుచేసి అమెరికా బెదిరింపులకు జవాబు నిచ్చింది. ప్రపంచశాంతి ఉద్యమానికి పిలుపునిచ్చి, దాన్ని అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం ప్రపంచంపై రుద్దిన ప్రచ్ఛన్న యుద్ధ (కోల్డ్ వార్) రాజకీయాలకు వ్యతిరేక జాతీయ విముక్తి పోరాటాలను ప్రత్యామ్నాయంగా నిర్మింపజేశారు.

కామ్రేడ్ స్టాలిన్ మరణానంతరం క్రమేపీ పెట్టుబడిదారీ విధానాన్ని పునరుద్ధరించి, సోషల్ సామ్రాజ్యవాదంగా మారిన సోవియట్ యూనియన్ అమెరికా సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటాన్ని కట్టబెట్టి శాంతియుత ఆర్థికపోటీ, సహజీవనం చేపట్టింది. తమ నడుమ అణ్వయుధాల తయారీ పోటీ సాగిస్తూనే ఇతర ప్రపంచ దేశాలను అణ్వయుధాల తయారీ నుండి దూరంగా పెట్టటానికి అమెరికా - రష్యాలు పూనుకున్నాయి. అణ్వయుధాల తయారీపై ఖండాంతర క్షిపణుల (ఐ.సి.బి.యం.) ప్రయోగాలపై పలు రకాల ఒప్పందాలు చేసుకున్నాయి. అయినప్పటికీ వాటి నడుమ పోటీకి, కుమ్మక్కూ వెనుకబడిన దేశాల దురాక్రమణకూ అవేమీ అడ్డురాలేదు.

అగ్రరాజ్యాల విధానాలపై కామ్రేడ్ మావో!!

ఈ సందర్భంగా అమెరికా - రష్యా అగ్రరాజ్య విధానాలపై కామ్రేడ్ మావో తన చివరి రోజులలో (1976) చెప్పిన మాటను గుర్తు చేసుకుందాం. “అమెరికా ప్రపంచంలో తన ప్రయోజనాలను కాపాడుకోవాలనుకుంటోంది. ఇక రష్యా విస్తరించాలని చూస్తూ వుంది. ఇది ఏరకంగానూ మారదు. వర్గాలు ఉన్న యుగంలో శాంతి అనేది యుద్ధానికి యుద్ధానికి మధ్య వుండే విరామ సమయం. యుద్ధం రాజకీయాల యొక్క కొనసాగింపు మాత్రమే! అంటే శాంతి యొక్క కొనసాగింపు అన్నమాట. శాంతి అంటేనే రాజకీయాలు. అగ్రరాజ్యాలు రెండూ ప్రపంచంపై ఆధిపత్యాన్ని చలాయించటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాయి. ప్రపంచమంతటా గొప్ప అలజడిని రేకెత్తిస్తూ అవి ప్రతిచోటా ఒకదానితో ఒకటి పోటీ పడుతాయి. ఈ పోటీ ఏదో ఒక నాటికి ఘర్షణకు దారితీస్తుంది. ప్రతిచోటా అవి ‘సయోధ్య’ (Detente)ని బోధిస్తాయి. ఎంత ఎక్కువగా ‘సయోధ్య’ గురించి బోధిస్తారో అంత తక్కువ ‘సయోధ్య’ జరుగుతుంది. ‘నిరాయుధీకరణ’ గూర్చి అవి తపిస్తాయి. కాని ఎంత ఎక్కువగా తపిస్తాయో అంత ఎక్కువగా ఆయుధీకరణ జరుగుతుంది. ‘శాంతి’ గురించి రోజూ మాట్లాడతాయి. కానీ ఎప్పుడూ యుద్ధానికి సన్నద్ధమవుతూనే వుంటాయి. ప్రపంచ ప్రజలు శాంతిని ఆశిస్తారు. చైనా ప్రజలు కూడా శాంతియుత అంతర్జాతీయ వాతావరణాన్ని కోరుకుంటారు. యుద్ధాన్ని కోరుకునేది

అగ్రరాజ్యాల్లే. చైనా ప్రజలుగానీ, యితర దేశాల ప్రజలుగానీ కోరుకోరు. ఈ విషయం అగ్రరాజ్యాల సామ్రాజ్యవాద స్వభావాన్ని బట్టి నిర్ణయించ బడుతుంది. అందుకని మానవుని యిష్టానికి యిది అతీతమైనది. సామ్రాజ్యవాదం అంటే దురాక్రమణ. సామ్రాజ్యవాదం అంటే యుద్ధం”. (చైనా కమ్యూనిస్టుపార్టీ 11వ జాతీయ మహాసభ నివేదిక నుండి)

యుద్ధం లేకుండా సామ్రాజ్యవాదం మనలేదనే దానికి రుజువుగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరం అమెరికా యుద్ధ ఆర్థిక విధానాన్ని అమలుచేస్తూ వస్తోంది. అనేక సైనిక కూటములను నిర్మించింది. ప్రపంచవ్యాపితంగా సైనిక స్థావరాలను నిర్మించి ఆయుధాల పోటీకి, వ్యాపారానికి యుద్ధాల ఎగుమతికి పెద్ద ఎత్తున పూనుకుంది. కమ్యూనిజాన్ని నిరోధించటమనే పేరుతో ఆసియా, ఆఫ్రికా, లాటిన్ అమెరికా దేశాలలోని ప్రజా పోరాటాలను కొన్నిసార్లు ప్రత్యక్షంగానూ, మరికొన్నిసార్లు పరోక్షంగా తన తైనాతీలతోనూ అణచివేస్తూ వుంది. కాలక్రమంలో రష్యా కూడా సామ్రాజ్యవాదంగా మారటమూ, సోవియట్ యూనియన్ విచ్ఛిన్నం కావటం, చైనా కూడా పెట్టుబడిదారీ విధానాలలోకి దిగినప్పటికీ, ప్రపంచ పెత్తనంకై అమెరికా యుద్ధోన్మాద దాడులకు విరామం లేకుండా వుంది. ఐరోపా ఖండంలో కొన్ని జాతులను, దేశాలను విచ్ఛిన్నం కావించింది. (అల్బేనియా, ఛెకోస్లావేకియా, యుగోస్లావియా మొ||వి). నేటికీ ఐరోపా ఖండంలో 3 లక్షల అమెరికా సైనికులున్నారు. చమురు ఉత్పత్తి దేశాలపై పూర్తి పెత్తనం కోసం ఆఫ్ఘనిస్తాన్, ఇరాక్, లిబియా, యమన్ తదితర దేశాలను దురాక్రమించింది. లక్షలాది అమాయక ప్రజల ప్రాణాలతో నేటికీ చెలగాటమాడుతోంది. ప్రపంచ దేశాలను అణ్వయుధాల పోటీకి దించింది. ఈరోజు అమెరికా - రష్యాల వద్దనున్న అణ్వయుధాల శక్తితో భూమండలాన్ని వందల సార్లు బుగ్గిపాలు కావించగలవు. ఆ రెండు దేశాలేకాక ఇంగ్లాండు, ఫ్రాన్సు, చైనా, ఉత్తర కొరియా, ఇండియా, పాకిస్తాను, ఇజ్రాయీలు (బహుశా ఇరాను కూడా) అణ్వయుధాలను తయారుచేసుకుని ఎన్నెన్నో హిరోషిమాలనూ - నాగసాకిలను సృష్టించగల సామర్థ్యాన్ని కలిగి వున్నాయి. ప్రపంచంలో యుద్ధమనేదే లేకుండా ‘శాంతి’ ఏర్పడితే, సుఖవడేది ప్రపంచ ప్రజలు కాగా, కుప్పకూలిపోయే వాటిలో మొట్టమొదటిది అమెరికా సామ్రాజ్యవాదం!!

అణువిద్యుత్ కేంద్రాలు కూడా అణ్వయుధాల లంతటి ప్రమాదకరమైనవే! 1986లో సోవియట్ యూనియన్ చెర్నోబిల్ లోనూ, 2011లో జపానులోని ఫుకిషిమాలోనూ జరిగిన అణు

రియాక్టర్ల ప్రమాదం వల్లనూ ప్రపంచానికి రుజువయినదే!! అందుకే అభివృద్ధి చెందిన దేశాలు అణువిద్యుత్ కేంద్రాలను తమ దేశాలలో మూసివేసి భారత్ లాంటి వెనుకబడిన దేశాలకు ప్రమాదాన్ని తరలిస్తున్నారు. దళారీ పాలకులు వాటిని స్వాగతిస్తున్నారు. శాంతికాముకులూ, ప్రగతిశీలశక్తులూ అణువిద్యుత్తు ఏర్పాటుని నిరసిస్తున్నారు.

ముగింపు :

ఈ సామ్రాజ్యవాద విధానాల మరొక రూపమే నేటి ప్రపంచంపై మహమ్మారిలా విరుచుకుపడిన కరోనా కోవిడ్-19 వ్యాధి! లాభాల వేటకై ఒకవైపు ప్రకృతి విధ్వంసానికి వూసుకున్నదీ, మరొకవైపు ప్రపంచ ప్రజలకు సక్రమ వైద్య సదుపాయాలను అందించకుండా దీన్ని కూడా తమ స్వార్థ లాభాపేక్ష రంగంగా మార్చుకున్నదీ సామ్రాజ్యవాద పెట్టుబడిదారీ శక్తులే!! ప్రపంచ

ప్రజానీకం ఎన్ని ఈతి బాధలకు గురవుతున్నా అమెరికా తదితర సామ్రాజ్యవాద దేశాలూ వారి పరాధీన ప్రభుత్వాలూ సైనిక వ్యయాన్నీ మిలిటరీ బడ్జెట్లనూ ఎంత మాత్రం తగ్గించుకోవటంలేదు. కాకపోగా 2017లో ఒక లక్షా 70 వేలకోట్ల డాలర్లు (1 కోటి 27 లక్షల 50 వేల కోట్ల రూపాయలు) వుండిన ప్రపంచ మిలిటరీ ఖర్చు ఇప్పుడు 1 లక్ష 91 వేల 700 కోట్ల డాలర్లకు (1 కోటి 43 లక్షల 77 వేల 5 వందల కోట్ల రూపాయలకు) పెరిగింది. సమస్త ప్రజావసరాల రంగాలను బడా కార్పొరేట్ల లాభదాయక వ్యాపారంగా మార్చిన సామ్రాజ్యవాద ప్రపంచీకరణ సాధారణ జనుల కనీస అవసరాలైన ఆహారం, మంచినీరు, విద్య, వైద్యం తదితరాలను కూడా ప్రైవేటు పెట్టుబడిదార్లపరం కావించింది.

ప్రపంచ సైనిక వ్యయంలో నూటికి 13 వంతులుతో భూగోళం నుండి ఆకలిని దరిద్రాన్నీ

తరిమికొట్టవచ్చు. ప్రపంచ ఆహారభద్రతకు యిందులో 4%; వైద్య అవసరాలకు 5%; 12%తో అందరికీ విద్య; కేవలం 3%తో శుభ్రమైన నీరు; 3% ఇతర కనీస అవసరాలు తీర్చవచ్చునని కూడా పై గణాంకాలు తెల్సిన 'సిప్రీ' సంస్థ తెలిపింది. పైన పేర్కొన్నవన్నీ కలిపినా మొత్తం సైనిక - మిలిటరీ వ్యయంలో 40% మాత్రమే!

కనుక ప్రపంచ సామ్రాజ్యవాదులూ, వారి దళారీలు పెంచుకుంటున్న యుద్ధోన్మాద రక్షణ రంగ బడ్జెట్లను తగ్గించుకోవాలనీ, ప్రజల నుండి పన్నుల రూపంలో గుంజుతున్న ఆదాయాలను వైద్య-విద్యా - ఉపాధిరంగాల అభివృద్ధికై ఖర్చు చేయాలనీ ప్రపంచ ప్రజానీకం డిమాండు చేస్తూ ఏ దేశానికాదేశంలో ప్రచారమూ, ఆందోళనా నిర్వహించటం నేటి చారిత్రక అవసరం.

హిరోషిమా - నాగసాకిల నుండి నేడు తీసుకోవలసిన ఒక గుణపాఠం యిదే!! ★

పెట్రోల్ డీజిల్ ధరల నిరంతర పెంపుతో ప్రజలపై మోపుతున్న మరింత భారం

కరోనా దెబ్బతో ప్రజల జీవితాలు అతలాకుతలమయ్యాయి. వాస్తవానికి దీనికంటే, ఈ సాకుతో ప్రభుత్వాలు ప్రజలపై మోపుతున్న భారాలతో సామాన్య, మధ్యతరగతి ప్రజల జీవన స్థితిగతులు మరింతగా దిగజారుతున్నాయి. ఇటీవల వరుసగా (జూన్ 8 నుండి 28 వరకు) పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలు రోజూ పెరుగుతూ వుండటం మన గమనంలో వున్నదే! 21 రోజులుగా (28-6-21దాకా) రోజూ సగటున లీటర్ కు 55-60 పైసల చొప్పున ఈ కాలంలో పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలపై లీటర్ కు 9-11 రూ. చొప్పున పెంచారు. ప్రజలను అన్నివిధాలా ఆదుకుంటామని ఒకవైపున ఊదరగొడ్తునే కష్టకాలంలో ప్రజలను నిరాశ్రితంగా దోచుకోవటం మినహా ఇది మేరుకాదు.

కరోనా కాలంలో పనులు నిలిచిపోయి ప్రభుత్వాలు, వివిధ సేవా సంస్థలు అందించే సాయం ఏ మూలకూ సరిపోక కష్టజీవులు దిక్కుతోచని స్థితిలో వున్నారు. ఇదే అదనుగా రెండు నెలల విద్యుత్తు రీడింగ్ ను ఒకేసారి నమోదుచేసి పైగా యూనిట్ ధరను పెంచి, కొత్త 'శ్లాబ్'లతో పెద్ద మొత్తాలలో ప్రజలపై విద్యుత్తు బిల్లుల భారాలను మోపారు. నిత్యావసరాల సరఫరా సక్రమంగా లేని ఈ కాలంలో ఏర్పడిన డిమాండ్ తో సరుకుల ధరలు పెంచితేవారు. కూరగాయల ధరలు పెరిగిపోతున్నాయి. లీటరుకు నాలుగు రూ॥ల చొప్పున పాల ధరను పెంచారు.

నానాటికీ పెరిగిపోతున్న పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలతో సరుకు రవాణా ఛార్జీలు పెరిగి వినియోగదారులు అధికంగా చెల్లించాల్సి వస్తోంది. ప్రజారవాణా ఛార్జీల పెంపుదలకు రంగం సిద్ధమైవుంది. వంటగ్యాసు ధర మరింత భారమౌతోంది. కరోనా నిబంధనలతో ఆటో, ట్యాక్సీ డ్రైవర్లు జీవనోపాధి కష్టమైంది. ఒకరిద్దరు ప్రయాణీకులను మాత్రమే ఎక్కించుకోవాలనే నిబంధనలతోపాటు, పెట్రోల్, డీజిల్ ధరల పెరుగుదలతో వారు వాహనాలను నడవలేని స్థితి ఏర్పడుతోంది. ఖరీఫ్ సీజన్ లో పంపునీట్ల వినియోగంతో రాష్ట్రంలో రైతాంగంపైననే అదనంగా 500 కోట్ల రూ॥ భారం పడనుంది.

లాక్ డౌన్ కాలంలో దేశవ్యాపితంగానూ, ప్రపంచంలోనూ ఇంధన వినియోగం తగ్గిపోయి ముడిచమురు ధరలు రికార్డు స్థాయిలో కనిష్ట ధరకు(బ్యారల్ 20 డాలర్లకు) పడిపోయాయి. ఆ సమయంలో ప్రపంచ వ్యాపితంగా ముడిచమురు నిల్వలు 18,000 కోట్ల బ్యారెల్స్ గరిష్టస్థాయికి చేరుకున్నాయి. మనదేశంలో చమురు నిల్వ సామర్థ్యం గరిష్టంగా 53 లక్షల టన్నులు మాత్రమే. ఇది దేశంలో తొమ్మిదిన్నర రోజుల అవసరాలకు మాత్రమే సరిపోతుంది. అంతర్జాతీయంగా గరిష్ట నిల్వ సామర్థ్యానికి మించి చమురు ఉత్పత్తి జరిగిన ఆ సమయంలో డబ్బు ఎదురిచ్చి మరీ చమురును విక్రయించారని బిజినెస్ పత్రికలు కథనాలు వెలువరించాయి. అంతర్జాతీయంగా

చమురు వినియోగం తగ్గటం ఒక్కటేగాక, అధికంగా ముడిచమురు ఉత్పత్తిచేసే దేశాలైన సౌదీఅరేబియా, రష్యాల మధ్య నెలకొన్న వాణిజ్య వైరుధ్యాలూ చమురు ధరలు కనిష్టస్థాయికి చేరుకోవటానికి దోహదం చేశాయి. ఏమైనా చమురు ధరలు అత్యంత కనిష్టస్థాయికి పడిపోయిన ఆ సమయంలో కూడా మనదేశంలో పాలకులు వినియోగదారులకు పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలను ఏమాత్రం తగ్గించలేదు.

కారణం స్పష్టమే! కేంద్రప్రభుత్వం పెట్రోల్ పై 54 శాతం, డీజిల్ పై 45 శాతం ఎక్సైజ్ పన్ను రూపంలో ఆదాయం పొందుతోంది. ఇదికాక, వివిధ రాష్ట్రాల్లో ఆయా ప్రభుత్వాలు విధించే పన్నులు కూడా కలిపితే (తాజా సవరణలతో కలిపి) పెట్రోల్ పై లీటర్ కు 64 శాతం, డీజిల్ పై 63 శాతంగానూ పన్నుల భారం మోపుతున్నారు. కనుక పెట్రోల్, డీజిల్ పై అసలు ధరకన్నా పన్నుల భారమే అధికమని స్పష్టమౌతోంది. ఆయా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు విధించే అమ్మకం పన్ను, వ్యాట్ తదితర పన్నులలో వుండే తేడాల కారణంగా వివిధ రాష్ట్రాలలో పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలలో తేడాలుంటున్నాయి. ఇంతేగాక ఈ సం॥ మార్చి 14 నుండి కేంద్రప్రభుత్వం పెట్రోల్, డీజిల్ లపై లీటర్ కు 3 రూ॥ల చొప్పున ఎక్సైజు పన్ను పెంచి వసూలు చేస్తోంది. గత 5 సం॥ల కాలంలో కేంద్రప్రభుత్వానికి పెట్రోల్, డీజిల్ లపై పన్నుల

(తరువాయి 15వ పేజీలో)

వ్యవసాయరంగ నూతన అర్బన్లు - రైతాంగ ప్రయోజనాలకు, దేశ ఆహార భద్రతకు ముప్పు

నరేంద్రమోడీ ప్రభుత్వం వ్యవసాయంలో సాగు పద్ధతులు, ఆహారధాన్యాలు, కూరగాయలు, పప్పు దినుసులు మొ॥ ఆహారోత్పత్తుల అమ్మకం, ధర నిర్ణయం, నిల్వలకు సంబంధించిన చట్టాలలో మార్పులు తీసుకువచ్చింది. ఇటీవలే ఆర్థికమంత్రి ప్రకటించిన ఉద్దీపనా చర్యల్లో భాగంగా దీనిని ప్రకటించారు. జూన్ 3న ఇది కేంద్ర కేబినెట్ ఆమోదాన్ని పొందింది. దీనికి సంబంధించిన మూడు ప్రధాన అర్బన్లకు జూన్ 5న రాష్ట్రపతి ఆమోదం తెలుపగా అవి వెంటనే అమల్లోకి వచ్చాయి. అవి, (1) నిత్యావసర వస్తువుల చట్టం 1955కి సవరణ, (2) వ్యవసాయోత్పత్తుల వాణిజ్యం, ఆర్థిక వ్యవహారాల అర్బన్లను 2020, (3) వ్యవసాయోత్పత్తులకు మద్దతు ధర అర్బన్లను 2020.

ఎంతో విస్తృతి కలిగిన ఈ విధానపర మార్పులను ప్రధాన స్రవంతి మీడియా అత్యుత్సాహంతో స్వాగతించింది. వామపక్ష పార్టీలు తప్ప మిగిలిన రాజకీయ పార్టీలన్నీ దీనిపై మౌనం దాల్చాయి. ప్రభుత్వం చెబుతున్నట్లుగా దీనివల్ల రైతులు తమ పంటను ఎక్కడైనా అమ్ముకోవచ్చు, మంచి ధరను పొందవచ్చునని ఏ ప్రచారమైతే జరుగుతోందో అది కేవలం ధనిక రైతాంగానికి మాత్రమే వర్తిస్తుంది. మధ్యతరగతి పట్టణ ప్రజానీకం మెజారిటీ భాగం దీనిపై ఏ వ్యతిరేకతనూ వ్యక్తం చేయలేదు.

అన్ని రైతుసంఘాలు ఈ మార్పులను వ్యతిరేకించాయి. కోవిడ్-19 మహమ్మారి దేశంలో విజృంభిస్తున్నవేళ, ప్రజలు తమ ప్రాణాలు కాపాడుకోవటానికి పోరాడుతున్నవేళ, ప్రజలపై తీవ్రమైన ఆంక్షలు విధించబడ్డవేళ, అత్యంత మోసకారితనంతో ఈ మార్పులను చట్టబద్ధం చేశారు. ఈ మార్పులు నిస్సందేహంగా వ్యవసాయోత్పత్తులను, వ్యవసాయ వాణిజ్యాన్ని విదేశీ బడా వ్యవసాయ - వాణిజ్య కంపెనీలకు అప్పజెప్పటానికే తప్ప మరోటి కాదు. 20 కోట్ల మందికి పైగా ప్రజలు ఆకలితో నకనకలాడుతున్న స్థితిలో దేశపు ఆహార భద్రతకు ఈ మార్పుల వల్ల పెను ప్రమాదం రాబోతున్నది.

నిత్యావసర వస్తువుల చట్టం (ECA)లో మార్పులు

1955లో చేసిన ఈ చట్టం వ్యాపారులు గానీ, కంపెనీలుగానీ ఆహారధాన్యాలను, ఇతర

వ్యవసాయోత్పత్తులను ఎంత పరిమితిలో నిల్వ ఉంచుకోవచ్చు, వాటికి ధరలను ఎలా నిర్ణయించవచ్చు అన్న విషయాలపై అదుపును ప్రభుత్వానికి కల్పించింది. ఇప్పుడు తీసుకువచ్చిన కొత్త అర్బన్లను ఒక సబ్ సెక్షన్ను పొందు పరిచారు. అదేమంటే 'అసాధారణ పరిస్థితుల్లో మాత్రమే, అంటే యుద్ధం, కరవు, ప్రకృతి విలయాలు మొ॥ సందర్భాల్లో మాత్రమే ప్రభుత్వం ధాన్యాలు, పప్పుదినుసులు, బంగాళాదుంప, ఉల్లిపాయలు, నూనెగింజలు, వంట నూనెలు మొ॥ వాటి సరఫరాను క్రమబద్ధీకరించేది. నిల్వ చేయదగిన ఆహారోత్పత్తులకు 50 శాతం ధరలు పెరిగితేనే, ఉద్యానవన పంటలకు 100 శాతం ధరలు పెరిగితేనే ధరలను అదుపు చేయటానికి పూనుకునేది.

ఇప్పుడు ECAలో చేసిన ఎంతైనా నిల్వ ఉంచుకోవచ్చనే సవరణ, ధనిక రైతాంగానికి, ధాన్యం వ్యాపారులకు, ఎగుమతిదారులకు లాభసాటిగా ఉంటుందనటంలో సందేహం లేదు. కానీ అది రైతాంగానికి ఏమాత్రం ఊరటనివ్వదు. వ్యాపారులు ధర తక్కువగా ఉన్నప్పుడు ధాన్యాన్ని, ఇతర ఉత్పత్తులను కొని నిల్వ ఉంచుకుంటారు. ధర పెరిగాక కొనవలసిన అవసరమే వీరికుండదు. కానీ రైతుల పరిస్థితి అదికాదు. పంట చేతికి రాగానే అమ్ముకోవాల్సిన స్థితిలో ఉంటారు వారు. కనుక తప్పనిసరిగా తక్కువ ధర ఉన్నప్పుడే అమ్ముతారు. ఒకవేళ వేచి చూద్దామనుకున్నా వాళ్ళకు పరిస్థితులు అనుకూలించకపోవచ్చు. రేటు పెరగకపోవచ్చు. పెరిగినా అధిక రేటుకు కొనటానికి వ్యాపారులెవరూ ముందుకు రాకపోవచ్చు. ఎందుకంటే మార్కెట్ పై ఇప్పటికే గుత్తసంస్థల పెత్తనం కొనసాగుతోంది. 80 శాతం రైతులు చిన్న కమతందార్లనీ, వారు పండించేది బహు స్వల్పమనీ, దానిని వారు వెంటనే అమ్ముకోవాల్సి ఉంటుందనేది ఇక్కడ గమనించాల్సిన విషయం.

వ్యవసాయోత్పత్తుల నిల్వలపై, ధరలపై నిబంధనలు తొలగించటమంటే బడా వ్యాపార వేత్తలు అధిక నిల్వలు పెట్టుకుని, కృత్రిమ కొరతను సృష్టించి, వారి ఇష్టానుసారం ధరలు పెంచు కోవటానికి అవకాశం ఇవ్వటమే! ఇదేమీ నిరాధారమైన ఊహకాదు. నిత్యావసరాల చట్టం అమల్లో ఉండగానే ఉల్లిపాయల ధర విషయంలో అనేకసార్లు ఇలాగే జరిగింది.

20 కోట్లకు పైగా ప్రజలు ఒంటిపూట పస్తులుంటున్న దేశంలో, నిత్యావసర వస్తువుల చట్టంలో మార్పులు వారిని మరింత కష్టాలలోకి నెడతాయి. వివిధ సందర్భాలలో జరిగిన ఆర్థిక సర్వేలను తిలకిస్తే - 1965 నుండి 2019 వరకు ఒక మనిషి తీసుకునే ఆహారధాన్యాల పరిమితి కేవలం 26 గ్రాములు మాత్రమే పెరిగింది. అదే పప్పుదినుసులు విషయానికి వస్తే అది మరింత దారుణంగా ఉంది. 1965తో పోలిస్తే ప్రజలు రోజుకు 14 గ్రాములు తక్కువగా వీటిని తీసుకుంటున్నారు. ఆహారధాన్యాల లభ్యత ఋతుపవనాల మార్పులపై ఆధారపడి ఉంటుంది. ఋతుపవనాలు సరైన సమయానికి రాకపోయినా, ఏమాత్రం కరవు పరిస్థితులు దాపురించినా ప్రజల ఆహారభద్రత క్షీణ స్థాయికి చేరి 20 కోట్లమంది ప్రజానీకం ఆకలిలోకి, కష్టాలలోకి నెట్టబడతారు.

వ్యవసాయోత్పత్తుల మార్కెటింగ్ కమిటీల (APMC) రద్దు

రెండవ అర్బన్లను 'వ్యవసాయోత్పత్తుల వాణిజ్యం, ఆర్థిక వ్యవహారాల అర్బన్లను 2020' దేశంలో ప్రస్తుతమున్న వ్యవసాయోత్పత్తుల కొనుగోళ్ళు, అమ్మకాల వ్యవస్థను పూర్తిగా ధ్వంసం చేసేది. APMCలు రైతులు తమ ఉత్పత్తులను లైసెన్సు పొందిన వ్యక్తులకుగానీ, కమిషన్ ఏజంట్లకుగానీ విక్రయించే కేంద్రాలు. మనం వీటిని మార్కెట్ యార్డులుగా పిలుస్తాం. దేశ వ్యాప్తంగా 2477 ప్రధాన మార్కెట్ యార్డులు, 4843 అనుబంధ మార్కెట్ యార్డులు ఉన్నాయి. వీటి ప్రధాన ఉద్దేశ్యం లాభార్జనపరులైన బడా వ్యాపారుల నుండి రైతాంగాన్ని రక్షించటమే! ఇవే మార్కెట్లు ఆహారధాన్యాల సేకరణకు ప్రభుత్వ కేంద్రాలుగా కూడా ఉన్నాయి.

రైతు తన ఉత్పత్తులను దేశంలో ఎక్కడైనా, దేశం బయటైనా అమ్ముకోవచ్చు 'ఒకటే దేశం - ఒకటే మార్కెట్' అనే నినాదాలు హోరెత్తు తున్నాయి. ఇది పూర్తిగా రైతు వ్యతిరేకం. ఎందుకంటే మెజారిటీ రైతులకు తమ పంటలను దూరాభారాలకు తరలించగల్గే స్థితి ఉండదు. ఇప్పుడు ఏ వ్యాపారస్తుడైనా దేశంలోని ఏ రైతు వద్దైనా వారిమధ్య కుదిరిన బేరం మేరకు పంట కొనగలడు. ఇందులో ఎవరు లాభపడతారన్నది స్పష్టమే!

వాస్తవానికి మార్కెట్ యార్డుల ద్వారా విక్రయించబడుతున్న ఉత్పత్తులు 30 నుండి 35 శాతం మాత్రమే. మిగిలినవి ధాన్యం వ్యాపారులు, వడ్డీ వ్యాపారులు, చిరువర్తకులు కొంటారు. ఈ ప్రైవేటు వ్యాపారులందరూ మార్కెట్ యార్డుల్లోని ధరలకన్నా తక్కువ ధరలకే రైతుల వద్ద నుండి కొంటారు.

నిత్యావసర చట్టంలో మార్కులతోపాటు మార్కెట్ యార్డులను రద్దు చేయటంతో వ్యాపారులు తమకు కావాల్సినంత నిల్వ చేసుకోగలుగుతారు. ఇది వ్యవసాయోత్పత్తుల ప్రాసెసింగ్ కంపెనీలకు, విదేశీ బకాసురులకు తమ ఇష్టం వచ్చినట్లు ఆహార ధాన్యాలను, ఇతర ఆహారోత్పత్తులను కొనుగోలు చేయటానికి, ఏ భయమూ లేకుండా నిల్వ పెట్టుకోవటానికి ఉపకరిస్తుంది. అటు ఉత్పత్తిదారులైన రైతులను, ఇటు వినియోగదారులను దోపిడీ చేయటానికి వ్యాపారులు బృందాలుగా ఏర్పడతారు. ఈ క్రమంలో చిన్న వర్తకులు పోటీకి నిలువలేక తప్పుకోగా బడా వ్యాపారులు మాత్రమే మిగిలి, వ్యవసాయరంగంలో వారి గుత్తాధిపత్యం ఏర్పడుతుంది. వ్యవసాయోత్పత్తుల ధరలను వారే నిర్ణయిస్తారు, వ్యవసాయానికి అవసరమైన విత్తనాలు, ఎరువులు మొి వాటి ధరలనూ వారే నిర్ణయిస్తారు.

కాంట్రాక్టు సేద్యం

రైతు భద్రత, రైతు సాధికారత అంటూ చాలా అట్టహాసంగా 3వ ఆదినెన్నును తీసుకు వచ్చినప్పటికీ వాస్తవానికి అది కాంట్రాక్టు సేద్యం తప్ప మరొకటి కాదు. ప్రత్యేకించబడిన పంటల

సాగును, నిర్ణీతమైన పరిమాణంలో, నిర్ణీతమైన ధరకు చేసే కాంట్రాక్టు సాగు పద్ధతిని అది తీసుకు వస్తుంది. ఈ పద్ధతి ఇప్పటికే దేశంలో చెల్లా చెదురుగా ఉన్నది. గత దశాబ్ద కాలంలో దీనిపై అనేక సహేతుక విమర్శలు వెల్లువెత్తినప్పటికీ భారత రైతాంగానికి ఇదే అత్యుత్తమ ప్రత్యామ్నాయంగా ప్రచారం చేస్తున్నారు. ఆ విమర్శలేమిటంటే -

(ఎ). భవిష్యత్తులో ధరలు తగ్గే ప్రమాదం - ఈ సాగును స్పాన్సర్ చేసే కంపెనీలు తమ ప్రయోజనాలను బట్టి ధర నిర్ణయిస్తాయి. (ఈ విధానంలో సహజంగా పెద్ద కంపెనీలే ఉంటాయి.)

(బి). కంపెనీలు తమ లాభాలను దృష్టిలో పెట్టుకుని రైతులను కొన్ని తరహా పంటలే మేయాలని పత్తిడి చేస్తాయి. ఉదా॥ బంగాళాదుంప (చిప్స్ కొరకు), టమాటా (కెచప్ కొరకు). దేశం యొక్క ప్రజల యొక్క మొత్తం అవసరాలను వాళ్ళనలు పట్టించుకోరు. ఇది దేశ ప్రజల ఆహార భద్రతకు హానికరంగా పరిణమిస్తుంది.

(సి). రైతులకు, కంపెనీలకు నడుమ కుదిరే ఒప్పందం సమానంగా ఉండదు. కంపెనీలు డబ్బు కలిగినవి, శక్తివంతమైనవి. ఇరువురికీ మధ్య ఏదైనా తేడా వస్తే జరిగే పరిష్కారం రైతులపాలిట అత్యంత అన్యాయంగా ఉంటుంది.

(డి). భూమిని నిజంగా దున్ని ఎవరైతే సాగు చేస్తున్నారో ఆ కౌలురైతులు, షేర్ క్రాఫర్ల వంటి అనేకమంది రైతాంగం భూమి నుండి గెంటివేయ బడతారు. కంపెనీలు వాళ్ళను భూముల నుండి తొలగించమని భూ యజమానులను పత్తిడి చేస్తాయి. ఈ కొత్త విధానంలో వ్యవసాయ కూలీల

గురించి, వారి వేతనాల గురించి, వారి హక్కుల గురించిన ప్రస్తావనే లేదు.

క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే ఈ మార్పులు రైతులకు, వ్యవసాయ కూలీలకు వ్యతిరేకంగాను బడా వ్యాపార కంపెనీలకు, విదేశీ గుత్తకంపెనీలకు అనుకూలంగాను ఉంటాయి.

ఈ కాంట్రాక్టు సాగు రైతాంగాన్ని భూముల నుండి గెంటివేసి, వారు నగరాల్లో దుర్భరమైన పరిస్థితుల్లో అతి తక్కువ వేతనాలకే పనిచేసే విధంగా నెడుతుంది. ప్రభుత్వం, నీతి ఆయోగ్ వాగ్దానం చేసినట్లు ఈ విధానం గ్రామీణ పేదల ఆదాయాన్ని పెంచదు సరికదా వారిని మరింత పేదరికంలోకి నెడుతుంది. ఇటీవలే లాక్ డౌన్ కాలంలో తమ తమ గ్రామాలకు చేరుకోవటానికి జాతీయ రహదారులపై నడక బాట పట్టిన కోట్లాదిమంది వలస కార్మికులే అందుకు ప్రత్యక్ష సాక్ష్యం. భవిష్యత్తులో వీరి సంఖ్య ఈ విధానంతో మరింత పెరగనుంది.

సామ్రాజ్యవాద శక్తులు మూడు దశాబ్దాల క్రితం దేశంలో ప్రవేశపెట్టిన నూతన సరళీకరణ విధానాల్లో భాగమే ఇది. తర్వాత వచ్చిన అన్ని ప్రభుత్వాలు, ఇప్పుడు బిజెపి ప్రభుత్వం వాళ్ళ ముందు మోకరిల్లుతూ వాటిని అమలుచేస్తున్నాయి. ప్రస్తుతం నరేంద్రమోడీ మరింత చురుగ్గా భూమి కేంద్రీకరణపై, మార్కెట్ల కేంద్రీకరణపై దృష్టి పెట్టి వాటిని బడా వ్యవసాయ - వాణిజ్య కంపెనీల పరం చేయటానికి చర్యలు చేపడుతున్నాడు. ఈ సంస్కరణలు ప్రస్తుతమున్న వ్యవసాయ సంక్షోభాన్ని మరింత పెంచి గ్రామీణ పేదల జీవితాలను మరింత ధ్వంసం చేయనున్నాయి. ★

వివిధ ప్రాంతాలలో విజయవంతంగా జరిగిన కామ్రేడ్ టి.ఎన్. 44 వ వర్ధంతి సభలు

కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి 44 వ వర్ధంతి సభలు వివిధ ప్రాంతాలలో జరిగాయి. అందిన సమాచారం మేరకు వాటిని ప్రచురిస్తున్నాము. - స/॥

అనంతపురం : సి.పి.ఐ.(ఎం-ఎల్) అధ్యక్షులలో అమరుడు నాగిరెడ్డి 44 వర్ధంతి సభ కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి శిలావిగ్రహం వద్ద జరిగింది. ఈ సందర్భంగా సి.పి.ఐ.(ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్ పెద్దన్న, తరిమెల నాగిరెడ్డి మెమోరియల్ ట్రస్టు అధ్యక్షులు కామ్రేడ్ సూర్యసాగర్, సి.పి.యం. జిల్లా నాయకులు రాంభూపాల్, సి.పి.ఐ. నాయకులు నారాయణస్వామి, మానవ హక్కుల వేదిక నాయకులు బాషా, రైతుకూలీ సంఘం రాష్ట్ర కార్యవర్గసభ్యులు చంద్రశేఖర్ తదితరులు కామ్రేడ్ టి.ఎన్ విగ్రహానికి పూలమాలలు వేసారు. అనంతరం అక్కడే జరిగిన సభలో వక్తలు కామ్రేడ్

నాగిరెడ్డి జీవితం, ఆయన త్యాగనిరతిని కొనియాడారు. ప్రస్తుత సమాజంలో జరుగుతున్న పరిణామాలను వివరించుతూ టి.ఎన్. చూపిన బాటలో పయనించాలని చెప్పారు.

విజయవాడ : కృష్ణాజిల్లా విజయవాడలో న్యూ గిరిపురంలో కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి 44వ వర్ధంతి ఆయన స్థూపం వద్ద జరిగింది. ఈ సందర్భంగా జరిగిన కార్యక్రమంలో సి.పి.ఐ (ఎం-ఎల్) రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్ డి.వి.ఎన్.స్వామి, ఎం.భార్గవశ్రీ, జనసాహితి రాష్ట్ర అధ్యక్షులు దివికుమార్, స్త్రీ విముక్తి సంఘటన రాష్ట్ర అధ్యక్షులు సి.విజయ, నగర పార్టీ నాయకులు లక్ష్మణరావు తదితరులు ప్రసంగించారు. వక్తలు కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి భారత

సమాజం గురించి చేసిన విశ్లేషణ సరైనదిగా ఎలా రుజువుతున్నదో తెలియచేసారు. కరోనా పేరుతో పాలకుల దోపిడీ అణచివేత విధానాలను ఎండగట్టారు.

తెలంగాణ, వరంగల్ రూరల్ జిల్లా : దుగ్గండి మండలం తిమ్మంపేట గ్రామంలోనూ, నర్సంపేట మండలం నర్సింగపురంలో కామ్రేడ్ తరిమెల నాగిరెడ్డి 44వ వర్ధంతి కార్యక్రమాలు జరిగాయి. ఈ సందర్భంగా జరిగిన సభలలో సి.పి.ఐ.(ఎం-ఎల్) తెలంగాణా రాష్ట్ర నాయకులు కామ్రేడ్ మోడెం మల్లేశు, పార్టీ జిల్లా నాయకులు ఈర్ల పైడి తదితరులు ప్రసంగిస్తూ కామ్రేడ్ నాగిరెడ్డి చూపిన బాటలో ప్రజా విప్లవోద్యమ నిరాణం కోసం ముందుకు సాగాలని వివరించారు. ★

“మరెన్నో కేసులలో సామాజిక మార్పుకు వ్యతిరేకంగా పోరాడేందుకు పాలకవర్గాలు ఎన్నో విధాలుగా ప్రయాస పడ్డాయి. ‘పాలకవర్గాలు’ అనే మాటను నేను ప్రస్తావించినప్పుడల్లా బ్యూరాక్రటిక్ ప్రభుత్వాలనే అర్థంలోనే చూడవద్దని నా మనవి. చట్టాలలోనూ, చట్టాల ద్వారానూ, బ్యూరోక్రసీ లోనూ, బ్యూరోక్రసీ ద్వారానూ, న్యాయస్థానాలలోనూ, న్యాయస్థానాల ద్వారానూ పాలక వర్గాలు ప్రవర్తిస్తాయి.”

- కీ॥శే॥ జస్టిస్ చిస్టపరెడ్డి (సుప్రీం కోర్టుమాజీ న్యాయమూర్తి)

ఉమ్మడి ఆంధ్రప్రదేశ్ లోని షెడ్యూలు ప్రాంతాలలో ప్రాథమిక ఉపాధ్యాయ ఉద్యోగాల నియామకాలలో ఆదివాసులకే నూటికి నూరు శాతం రిజర్వు చేస్తూ 2000 సంవత్సరం నుండి అమలులోకి వచ్చిన జీ.వో.ఎం.ఎస్.నెం.3ను రద్దు చేస్తూ సుప్రీంకోర్టు 2020 ఏప్రిల్ 22న తీర్పు ఇచ్చింది. 152 పేజీల ఆ తీర్పులో ఉపాధ్యాయ నియామకాల రద్దుకంటే ఆందోళనకరమైన విషయాలే వున్నాయి. నాటి జి.వో.ఎం.ఎస్.3 ని భారత రాజ్యాంగం ప్రకటించిన 5వ షెడ్యూలులోని (1) రూలు ననుసరించి గవర్నర్ విడుదల చేశారు. ఇప్పుడు సుప్రీంకోర్టు తీర్పులోని అంశాలు ఈ 5వ షెడ్యూల్ యొక్క సారాంశానికే ఎనరు పెట్టేలా ఉన్నాయి. రాజ్యాంగపు 5వ షెడ్యూల్ ను ఇంకా సమగ్రంగా అమలు చేయాలని, అన్ని ఆదివాసీ గ్రామాలనూ 5వ షెడ్యూల్ పరిధిలో చేర్చి షెడ్యూల్ ప్రాంతాలుగా ప్రకటించాలని ఆదివాసుల ఆందోళన సాగుతునే ఉండగా ప్రస్తుత తీర్పు వాదినన్నింటినీ దెబ్బతీసేలా ఉంది. “రాజ్యాంగంలో రాజ్యాంగ”మని చెప్పబడే 5వ షెడ్యూల్ ను అనుసరించి గవర్నర్లు ఆదివాసీ ప్రాంతాల రక్షణకు ఎన్నో చర్యలు చేపట్టగలిగివుండి కూడా మౌనంగా ఉంటున్న పరిస్థితులలో, ఈ తీర్పు ఆదివాసులకు చట్టరూపంలో అయినా ఉనికిలో వున్న రాజ్యాంగపు రక్షణలను సైతం రద్దు చేసేందుకు మార్గం చూపేలా వుంది. మన రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో ఆదివాసుల భూమి హక్కులను రక్షించే వన్ ఆఫ్ సెవెన్ థీ (1/70) చట్టం సమగ్రంగా అమలు కావడంలేదు. కానీ చట్ట రూపంలోనైనా ఉన్న దానిని రద్దు చేసే ప్రక్రియకు ఈ తీర్పు దారి చూపుతోందని శంకించాల్సి వస్తున్నది. ఆదివాసుల గెంటివేతకూ, సహజ వనరులను కొల్లగొట్టటానికి పాలకవర్గాలు, ప్రభుత్వాలు ఎన్నో లోపాయికారీ పద్ధతులు అనుసరిస్తున్న సమయంలో, 5వ షెడ్యూలును రద్దుచేయాలని చూస్తున్న పాలకులకు ఒక ప్రేరణ

ఇచ్చేలా వున్న ఈ తీర్పునూ, దాని తీరుతెనులను పరిశీలించదాం.

జీ.వో.3-దాని పూర్వరంగం :

షెడ్యూలు ప్రాంతాలలో కొన్ని పోస్టులకు నూటికి నూరు శాతం ఉద్యోగాలు ఆదివాసులకే రిజర్వు చేసి ఇవ్వాలని అప్పటి ప్రభుత్వాలు నిర్ణయించాయి. ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలో క్రింది స్థాయి ఉద్యోగాలూ, ప్రాథమిక ఉపాధ్యాయ ఉద్యోగాలు కేవలం ఆదివాసులకే ఇచ్చేవిధంగా నియమ నిబంధనలను సవరించి 20 రకాల పోస్టులను కల్పించి ఉద్యోగాలు ఇచ్చారు. ఫలితంగా వేల సంఖ్యలో ఉద్యోగాలు ఆదివాసులకు లభించాయి. ఆదివాసీ ప్రాంతాలలో ఇలా ఉద్యోగాలు ఇవ్వాలన్న గత ప్రభుత్వాల నిర్ణయం వెనుక పనిచేసింది ఏమిటి? అంటే 1960లలో శ్రీకాకుళం జిల్లాలో ప్రారంభమై గోదావరి జిల్లాల మీదుగా ఉత్తర తెలంగాణా వరకూ వ్యాపించిన విప్లవ గిరిజనోద్యమాలే. ఈ ఉద్యమాలపై ప్రభుత్వాలు తీవ్ర నిర్బంధాన్ని, అణచివేతలను అమలుచేశాయి. మరోవక్క ఈ ఉద్యమాల ఒత్తిడికి తలోగ్గి అవి కొన్ని సంస్కరణలను చేపట్టక తప్పలేదు. ఆదివాసుల భూమి హక్కులను గుర్తించే 1/70 రెగ్యులేషన్ ను గత భూముల పరాయీకరణను నిరోధించే రెగ్యులేషన్ లకన్నా మెరుగ్గా రూపొందించారు. నూటికి నూరుశాతం ప్రాథమిక ఉపాధ్యాయుల ఉద్యోగాలను ఆదివాసులకే వర్తించే జీ.వో.నెం.3 ఈ విధంగానే ఉనికిలోకి వచ్చింది. విప్లవోద్యమనేదే లేకపోతే ఈ ఉద్యోగాల కల్పన ఆనేదే లేదు.

ఈ నూటికి నూరు శాతం ఉపాధ్యాయ ఉద్యోగాలు షెడ్యూలు ప్రాంత ఆదివాసులకు ఇవ్వాలని 1986 నుంచీ వచ్చిన వివిధ జీవోలు అనేక న్యాయపర వివాదాలను ఎదుర్కొని చివరకు 2000 సంవత్సరంలో ప్రస్తుత జీ.వో.నెం.3గా వచ్చింది. దీనిని అప్పటి రాష్ట్ర హైకోర్టు 2001లో మెజారిటీ తీర్పుగా సమర్థిస్తూ వెలువరించింది.

జీ.వో. 3కి వ్యతిరేకంగా 2002లో సుప్రీంకోర్టులో వేయబడిన అప్పీలు చాలా కాలం నిద్రాణంగా ఉండిపోయింది.

సుమారు 20 సంవత్సరాల తర్వాత ఆ కేసును కదిలించి అప్పటినుంచీ అమలులో వున్న జీ.వో.నెం.3ను ‘అపేతుకమనీ, అసంబద్ధమైనదనీ, రాజ్యాంగపు 5వ షెడ్యూల్ కి లోబడి గవర్నర్ కి ఇలా నోటిఫికేషన్ ఇచ్చే అధికారం లేదని చెప్పతూ, జీ.వో.నెం.3ను కొట్టివేస్తూ ఇప్పుడు ఏప్రిల్ 22న సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చింది. 2001 నాటి హైకోర్టు తీర్పులో మైనారిటీ న్యాయమూర్తి అభిప్రాయాల సారాంశమే నేటి సుప్రీంకోర్టు తీర్పులో వ్యక్తమైంది. రాజకీయ, సామాజిక ఉద్యమాల నేపథ్యంలో వచ్చిన మార్పులే అప్పుడు కోర్టులు అనుకూలంగానూ, ఇప్పుడు వ్యతిరేకంగానూ తీర్పులు చెప్పడం వెనుక కారణమని అర్థం చేసుకోవాలి.

జీవో నెం. 3 - దానిని సుప్రీం కోర్టు పరిశీలించిన తీరు :

ఏ ప్రభుత్వ ఆదేశంలో అయినా కొన్ని సాంకేతిక సమస్యలూ, లోసుగులు ఉండవచ్చు. ఒక ‘సామాజిక న్యాయం’ కోసం ఉనికిలోకి వచ్చిన ఒక జీ.వో.ను ఎలా రద్దు చేయాలన్న నిశిత పరిశీలనతో తీర్పు సాగింది. నాటి విప్లవోద్యమానికి యువతను దూరం చేయడం కూడా లక్ష్యంగా రూపొందించిన ఈ జీ.వో.ను కేవలం షెడ్యూలు ప్రాంతాలకూ, అదీకూడా 1950 ఆక్టోబరు నాటికి షెడ్యూలు ప్రాంతంలో నివాసమున్నట్లు ఆధారాలు కల ఆదివాసీ కుటుంబాల వారికే ఈ ఉద్యోగాలు దక్కిల్లు రూపొందించారు. ఇలాంటి లోసుగు లన్నిటినీ సుప్రీంకోర్టు వెలికి తీసింది. ఇలాంటి లోసుగులను సరిచేసి జీ.వో.3ను పరిపుష్టం చేయడానికి కాక వాటిని సాధనాలుగా చేసుకొని సుప్రీంకోర్టు తీర్పు 5వ షెడ్యూల్ పైనా, గవర్నర్ నిర్ణయంపైనా తన విమర్శను కేంద్రీకరించింది. (23వ పేజీ నుంచి 79 వరకూ). ఇది

ఎలాగుందంటే, (గత సంవత్సరం ఆదివాసులకు ఆటవీ హక్కులను దఖలు పరిచే 2006 ఆటవీ హక్కుల చట్టాన్ని ఎలాగైతే ఉపయోగించుకొని దాని అమలులోని అంశాల ఆధారంగానే లక్షలాది మంది ఆదివాసులను రెండు నెలల వ్యవధిలో గెంటివేయాలని సుప్రీంకోర్టు ఒక ఆదేశం ఇచ్చిన తీరుగా, చట్టం వేలితో ఆ చట్టం కళ్ళనూ, అదే సమయంలో ఆదివాసుల జీవితాలను పొడిచే విధానం ఇందులో కనిపిస్తుంది.

రాజ్యాంగం ఆదివాసుల హక్కులకు గ్యారంటీ ఇచ్చిన 5వ షెడ్యూలు ప్రకారం గవర్నర్‌కి కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు చేసిన చట్టాలను ఏజెన్సీ ప్రాంతాలలో అమలు పరచకుండా చూడటం, సవరణలు చేయడం మాత్రమే చేసే అధికారం ఉందికానీ కొత్త చట్టం చేసే అధికారం మాత్రం లేదని ప్రస్తుత తీర్పు వ్యాఖ్యానించింది. కనుక జీ.వో.నెం.3 ఇవ్వడం చెల్లదని చెప్పింది. అంతేగాక గిరిజనేతరుల ప్రాథమిక హక్కులకూ, 5వ షెడ్యూల్‌లో ఆదివాసుల ప్రత్యేక హక్కులకు మధ్య పోటీ తెచ్చింది. ఆదివాసీ పిల్లలకు ఆదివాసీ ఉపాధ్యాయులే చదువు చెప్పాలనడం ఒక తప్పుడు (obnoxious) ఆలోచన అని ఎద్దేవా చేసింది (పేరా133). ఆదివాసుల భాష, వారి ఆదిమ జీవితవిధానం వారు సాధారణ చట్టాల చేత తాము పాలించబడటానికి ఆటంకమనీ, వారిని ఉద్ధరించి, ప్రధాన స్రవంతిలోకి తేవడానికి, 'చేయూత' ఇవ్వడానికే (పేరా 107) రిజర్వేషన్లు ఉన్నాయి కానీ వారు ఆటవికులుగా మానవ జంతుప్రదర్శన శాలలో ఉంచడానికి కాదని, వారికి చదువు చెప్పడానికి ఆదివాసులే కావాలనడం, 'మెరిటో'ని పక్కనపెట్టటం వల్ల ఆ జీవో తప్పునీ చెప్పింది. ఈ విధంగా సారాంశంలో మైదాన ప్రాంత ఉపాధ్యాయుల సాంగత్యం, విద్య వల్ల ఉద్ధరణ, 'ప్రధాన స్రవంతి'లో భాగం కావడం జరుగుతుందని చెప్పినట్లు అయింది. ఈ రకంగా 5వ షెడ్యూల్ ఆనేది తాత్కాలిక రక్షణ మాత్రమేననీ భూమి, ఆదవులూ, విద్య, వనరులూ తదితర అంశాలన్నీ ఆదివాసులను ఆదివాసులుగా ఉంచడం కోసం కాదనీ, వారిని 'ఉద్ధరించి, ప్రధాన స్రవంతి'లో అంటే ఈ దోపిడీ సమాజపు ప్రధాన స్రవంతిలో కలిపేసుకోవడానికి ఆటంకంగా ఉన్న రాజ్యాంగ చట్టాలను సవరించాలనే బయట వాదనలకు ఒక భూమిక ఏర్పరిచేలా ఈ తీర్పు ఉంది. ఈ తీర్పు 72 ఏళ్ళు గడచినా 5వ షెడ్యూలులోని అంశాలన్నీ ఎందుకు అమలుకాలేదో అని మాత్రం ప్రశ్నించలేదు.

అంతేగాక సామాజిక వెనుకబాటుతనంకీ అందరికీ సమాన అవకాశాలకు మధ్య ఈ తీర్పు

పోటీ పెట్టింది. ఈ తీర్పు ఇచ్చిన తీరుతో భారత దేశంలో ఒకచోట ఒక నిబంధనలు ఇంకో చోట ఇంకో నిబంధనలేమిటని భవిష్యత్తులో అందరికీ సమాన అవకాశాల పేర 1/70 రద్దు చేయడానికి దారి తీయవచ్చు. ఇప్పటికే ఆనేక అక్రమ మార్గాలలో ఆదివాసీ ప్రాంతాలలో 52 శాతంకి పైగా సాగు భూములను ఇతరులు సొంతం చేసుకొని వున్నారు. ఇకముందు గిరిజనేతరులైన సినిమా నిర్మాతలూ, రియల్‌ఎస్టేట్ వారూ భవిష్యత్తులో ఆటవీ అందాలను, భూములను యధేచ్ఛగా కబళించటానికిది దారి తీస్తుంది. కాశ్మీర్‌లో ఆర్టికల్ 370 రద్దు చేసిన తీరులోనే ఆదివాసీ భూమి హక్కు చట్టాలన్నీ రద్దు చేయడానికి ఈ తీర్పు దారి చూపిస్తున్నది. దేశ, విదేశీ దోపిడీ శక్తులందరూ ఆదివాసీ ప్రాంతాలను విచ్చలవిడి దోపిడీకి ఆటంకంగా వున్న అన్ని రాజ్యాంగ రక్షణల అడ్డుగోడలను తొలగించాలని కోరుతున్నారు. ఈ తీర్పు పాలకుల పథకాలకు మార్గం వేసేదిగా వుంది.

ఇటీవలి కాలంలో వివిధ సుప్రీం కోర్టు తీర్పులలో దళిత, ఆదివాసీ వ్యతిరేక అంశాలు కనపడుతున్నాయి. గత సంవత్సరం ఫిబ్రవరిలో ఈ దేశంలో, అడవులలో పుట్టి, అడవులలో పెరిగిన ఆదివాసులకు వారి దగ్గర "ఆధారాలు" లేవనే పేరుతో సుమారు 11 లక్షల మందిని జులై నాటికి అడవులనుంచి గెంటి వేయాలని సుప్రీంకోర్టు చెప్పింది. మన రాష్ట్రంలో సుమారు లక్షమంది ఆదివాసులు ఇలా లెక్కలోకి వచ్చారు. దీనిపై దేశవ్యాప్తంగా ఆదివాసీ, ప్రజాతంత్ర సంస్థల, శక్తుల ఆందోళనలు సాగాయి. (ఏ.ఐ.కే.ఎం.కే.ఎస్ విశాఖపట్నం లోనూ, ఇంకా వివిధ రాష్ట్రాలలో జరిగిన ఆందోళనల రిపోర్టులు గత సంవత్సరం జనశక్తిలో ప్రచురించడ మయింది) వీటన్నిటి తరువాత ప్రభుత్వం సుప్రీంకోర్టులో పిటిషన్ వేసి దానిపై స్టే తీసుకొంది. దాని కొనసాగింపుగా ప్రస్తుత జీవో నెం 3 పై సుప్రీంకోర్టు తీర్పును చూడాలి. అదే విధంగా గతంలో ఎస్.సి ఎస్.టి అత్యాచార నిరోధక చట్టాన్ని బలహీన పర్చే ఆదేశాలను సుప్రీం కోర్టు ఇచ్చింది. ఎస్.సి, ఎస్టి ఉద్యోగులకు ప్రమోషన్లు పైనా, క్రిమీలేయర్‌లపైనా సుప్రీంకోర్టు తన గత తీర్పులకు భిన్నమైన తీర్పులు ఇచ్చింది. కోర్టుల ఆదేశాలు, తీర్పులను ఒక దగ్గర పెట్టుకొని చూస్తే, ఆదివాసుల జీవించే అన్ని హక్కులపైనా, దళితుల ఆత్మగౌరవ హక్కులపైనా ఒక క్రమబద్ధమైన దాడి జరుగుతోందని గమనించగలం.

బ్రిటిష్‌వారి కాలం నుండీ నేటి వరకూ కొన్ని ప్రజానుకూల చట్టాలూ, శాసనాలూ, తీర్పులూ

వచ్చాయంటే అప్పటి చట్టాల యొక్క పరిధిని మించిపోయి ప్రజల రక్షతర్పుణతో జరిగిన వర్గ, సామాజిక ఉద్యమాలందటమే కారణం. ఆ ఉద్యమాలను నెత్తుబేరులలో ముంచుతూనే అలాంటి ఉద్యమాలకు ప్రేరణగా ఉన్న వాస్తవిక సమస్యలను చట్టాల పరిధిలోకి తెచ్చి, కుదింప చేయడానికి పాలకవర్గాలకు కొన్ని చట్టాలు చేయడం అవసరమైంది. అప్పటికి వాటిని సమర్థించటానికి, కోర్టుల నిష్పాక్షికతను చూపుకోవడానికి అభ్యుదయ దృక్పథాలు కల న్యాయమూర్తులు కూడా పాలకవర్గాలకు అవసరం అయ్యారు. అలాంటి ఉద్యమాలు వెనుకపట్టు పట్టాక ఆ చట్టాలను అమలు చేయకుండా సుదీర్ఘకాలం పాలించిన కాంగ్రెసు పార్టీ, ఒక పక్క వాటికి తూట్లు పొడుస్తూనే, వాటిని క్రమంగా ఆటంక ఎక్కించింది. ఇప్పుడు బి.జే.పి పార్టీ అలాంటి చట్టాలను నామమాత్రంగా, ఆటంక మీద కూడా ఉంచకుండా రద్దు చేయబూనుతోంది. దీనికి కారణమేమంటే ఇప్పుడు వెనుకపట్టుపట్టిన ఆ ఉద్యమాలు మరల తలెత్తకుండా చూడాలి. ఒకవేళ తలెత్తినా ఆ ఉద్యమాలకు వెనుకటి చట్టపర మద్దతు (లెజిటమసీ) లేకుండా చేయాలి. అందుకని ఎంత చిన్నపాటి ప్రజానుకూలత ఉన్న చట్టాలున్నా, వాటిని తుడిచిపెట్టే ప్రయత్నం ఇప్పుడు జరుగుతున్నది. దీనికి తోడ్పడే విధంగా ఇలాంటి కేసులలో ప్రభుత్వ న్యాయవాదులు అసలు హాజరు కాకపోవడమూ, వాదనలు సరిగా చెప్పక పోవడం వంటి చర్యలతో ఆదివాసీలకూ, దళితులకూ వ్యతిరేక తీర్పులు వచ్చేలా ప్రభుత్వాలు చేస్తున్నాయి.

కనుక భూమి, అడవి, నీరు, సహజవనరులపై ఆదివాసీ సమాజాలు తర తరాలుగా కలిగివున్న హక్కులపైనా, ఆ హక్కులకు చట్టబద్ధత కల్పిస్తున్న 5వ షెడ్యూల్ పైనా ఉన్నత స్థాయిలో జరుగుతున్న దాడిలో జీ.వో నెం.3 రద్దు తీర్పు ఒక భాగమని ఆదివాసీ విద్యావంతులు గుర్తించాలి. దీనిపై వచ్చిన ఆందోళనల వల్ల ఇప్పుడు జీ.వో 3ను పునరుద్ధరించాలని, రెండు తెలుగు రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు సుప్రీం కోర్టులో రివిజన్ పిటిషన్ వేశాయి. కానీ కేంద్ర ప్రభుత్వం నిమ్మకు నీరెత్తినట్లు ఉండి పోయింది. కేంద్రం మరింత క్రియాశీలంగా ఉండాలని డిమాండ్ చేయాలి. అదే సమయంలో బడి అన్నది ఉపాధ్యాయులకు ఒక ఉద్యోగం అని కాక, నూతన ఆదివాసీ తరాన్ని సామాజిక విజ్ఞానంతో తయారు చేయాల్సిన కర్తవ్యం అని అనుకోని ఉద్యోగం చేయాలి. దళితులూ, ఆదివాసులూ ఇప్పటి వరకూ కొన్ని హక్కులూ, సౌకర్యాలూ పొందుతున్నారంటే →

(చివరి పేజీనుండి)

భారత రక్షణరంగంలో సహకారాన్ని పెంచడానికి, ఇండియా - పసిఫిక్ ప్రాంతంలో సైనిక కూటమికి తన సెనేట్ ఆమోదం పొందింది. చైనా దీనికి ప్రతిగా హిందూ మహాసముద్రం, దక్షిణచైనా సముద్రాలకు దగ్గరగా బంగ్లాదేశ్, పాకిస్తాన్, శ్రీలంక రేవులలో నావికా సైన్యానికి ఏర్పాట్లు చేసుకొంది. నౌకా స్థావరాలు, పోర్టులు నిర్మించడంతోపాటు ఆ దేశాలకు ఆర్థిక, సాంకేతిక సహాయాన్ని అందిస్తున్నది. భారత చైనా సరిహద్దు వెంబడి చైనా రోడ్డు నిర్మించుకుంటున్నది. ఎల్.ఎ.సి (Line of Actual Control)కి సమీపంగా తన సరిహద్దుల్లో పక్కా నివాసాలను నిర్మించు కొంటున్నది. ఇవి అమెరికా విస్తరణవాదానికి చెక్ పెట్టే చర్యలుగా చైనా చెప్పుకోవచ్చు. కానీ ఇది తమ తమ మార్కెట్ల విస్తరణ కోసం జరుగుతున్న పోటీగాదా?

మనం (భారత్) ఈ విషయంలో వెనుకబడి వున్నామా? లేక మనం గూడా ఆ ఏర్పాట్లు మొదలుపెట్టామా? లేదా? అంటే యిటీవల వార్తల ప్రకారం మనం గూడా ఎల్.ఎ.సి.కి సమీపంలో సరిహద్దు వెంబడి మనం మన రోడ్లు, నివాస స్థానాలను నిర్మించుకుంటున్నాం. మన

సరిహద్దులను కాపాడుకోవడం అభినందించదగినదే. అయితే కల్నల్ సంతోష్ తదితర సైనికులు ఎలా చనిపోయారో, సాయుధ రహిత సంఘర్షణ ఎలా జరిగిందో వెళ్ళడించలేదు. (సైనిక రహస్యాలు కావచ్చు) కాంగ్రెస్ నాయకుడు రాహుల్ గాంధీ, తదితరులు ఈ విషయాన్ని నొక్కి అడగడంతో వారికి తెలిసిన సమాచారమేమిటో వారూ వెళ్ళడించడం లేదు. చైనా మన భూభాగంలో చొరబడిందా? లేదా? అన్న ప్రశ్న మాత్రమే వేస్తున్నారు. అమెరికా సామ్రాజ్యవాద సేవలో వున్న భారత పాలకవర్గాల మధ్య వైరుధ్యాలలో ఎవరు గొప్ప దేశరక్షకులలో చాటుకోడానికి అదే మాటలివి.

కమ్యూనిస్టు విప్లవకారులంగా మేము భారత ప్రభుత్వాన్ని అడుగుతున్నాం. మనం మన ఆర్థిక సాంస్కృతిక వ్యవస్థలతో స్వతంత్రంగా నిలబడలేమా? లేక ప్రపంచాధిపత్య శక్తుల మధ్య పోటీలో పావులుగా వారికి మార్కెట్లుగా మాత్రమే ఉండిపోదామా? మనం ఏ సైనిక కూటమిలోనూ చేరకుండా, ప్రపంచాధిపత్య శక్తికి అనుకూలంగా వ్యవహరించకుండా వుండలేమా? ఇరుగు పొరుగు దేశాలతో మనంతట మనం సఖ్యతను పెంపొందించుకోలేమా? సరిహద్దు వివాదాలను

సంప్రదింపుల ద్వారా పరిష్కరించుకోలేమా? అయితే, రెండు మూడు ధౌరణ సైనికాధికారుల స్థాయిలో చర్చలూ, ఎవరెటు జరిగినా ఎల్.ఎ.సి.కి దూరంగా జరిగిపోవాలనే ఒప్పందాలు తాత్కాలిక ఉపశమన చర్యలే, అయినా హర్షించదగినవే. భారత ప్రజలు ఇరుగు పొరుగు దేశాల ప్రజలతో స్నేహ సంబంధాలనే ఆకాంక్షిస్తున్నారు తప్ప ఘర్షణలను, యుద్ధాన్ని కోరుకోవడం లేదు. భారత్ చైనాల మైత్రీ అత్యంత చిరకాలమైనది. హుయాన్ త్సంగ్, ఫాహియాన్లు మన దేశ ఘనతను మెచ్చుకొన్నవారే. భారత్ లో వుట్టిన బొద్ధాన్ని చైనా ప్రజలు స్వీకరించారు. చైనా సిల్క్, అప్పు యంత్రాలను మనం మెచ్చుకున్నాం. భారత్ చైనా రైతులు విస్తారమైన భూఖండాలను సాగుచేసిన శ్రమ సంస్కృతి గలవారు. ఇరుదేశాల ప్రజలు యుద్ధాన్ని, దురాక్రమణలను ఆమోదించరు. స్వతంత్ర, స్వావలంబనతో జీవించాలని కోరుకుంటారు. ఈ సరిహద్దు సంఘర్షణలు భారత చైనా ప్రజల మైత్రీ బంధాన్ని విడదీయలేవు.

పి.శేం

17 జూలై, 2020

ప్రధాన కార్యదర్శి,

కేంద్రకమిటీ, సిపిఐ (ఎం-ఎల్)

→ దానికి జరిగిన పోరాటాలూ, విప్లవ సామాజికోద్యమాలే కారణం. అందువల్ల ఆదివాసీ సమాజపు తలలో నాలుకలాగా, వారి కష్టంలో, పోరాటంలో అండదండలందించాలి గెంటివేతలకు గురౌతున్న ఆదివాసీ ప్రజలకు తోడుగా నిలవాలి. తమ లాగే పోరాడుతున్న ఆదివాసీతర ప్రజల మద్దతుతో భూమి కోసం, అడవి కోసం, అటవీ వనరులపై సాముహిక యాజమాన్యం కోసం, స్వపరిపాలన కోసం సాగుతున్న ఉద్యమాలలో భాగస్వాములు కావాలి. మన రెండు తెలుగు రాష్ట్రాలలో 5వ షెడ్యూల్ ప్రాంతంలో చేర్చాల్సిన 800 పైచిలుకు ఆదివాసీ రెవెన్యూ గ్రామాలను (శివారు గ్రామాలను కలుపుకొంటే ఈ లెక్క ఇంకా ఎక్కువ అవుతుంది) వెంటనే షెడ్యూలు ప్రాంతంలో చేర్చాలని ఆందోళన చేయాలి. షెడ్యూలు ప్రాంతమా షెడ్యూలు ప్రాంతం కాదా అన్నదానితో నిమిత్తం లేకుండా ఎస్.టి సబ్ షాసు ఏరియాలలోని ఆదివాసులందరికీ సమాన అవకాశాలు కల్పించాలని కదలాలి.

ఈ సందర్భంగా ఆదివాసుల ఆత్మబంధువు డాక్టర్ బి.డి.శర్మగారు 5-3-2012న విజయనగరం జిల్లాలో 169 రెవెన్యూ గ్రామాలను షెడ్యూలు ప్రాంతంలో చేర్చాలని వేలాది మంది ఆదివాసులతో రైతుకూలీసంఘం నిర్వహించిన

ర్యాలీలో పాల్గొనేందుకు వచ్చారు. ఆ సందర్భంగా పోలీసుల అంక్షల నడుమ ప్రాజెక్టు ఆఫీసరు (పి.వో) మెమోరాండం తీసుకునేందుకు రానప్పుడు జరిగిన ధర్నాలోనూ ఇంకా వివిధ సభలలో ప్రసంగిస్తూ చెప్పిన కొన్ని ముఖ్యమైన మాటలను గుర్తుచేసుకొందాం. “స్వతంత్రం వచ్చింది. రాజ్యాంగ చట్టాన్ని రవించుకొన్నాం. ఈ రాజ్యాంగ చట్టంలో 5వ అధికరణం వుంది... గిరిజనుల భూములు స్వాధీనం చేసుకొనే అధికారం ప్రభుత్వానికి కూడా లేదు. ఇది ఆ మేరకు గిరిజనులకు రక్షణ నిచ్చింది. కొందరు దీనిని రాజ్యాంగంలో రాజ్యాంగమని అంటారు. ఈ రాజ్యాంగాన్ని ఆమలుచేయడంలో మన పాలకులు విఫలమయ్యారు. ఏ రాజ్యాంగ చట్టం మీద ప్రమాణం చేసి అధికారం చెలాయిస్తామని అంటున్నారో ఆ రాజ్యాంగ చట్టాన్ని ఆమలు పర్చకుండా ఈ పాలకులు పూర్తిగా నిర్లక్ష్యం వహించారు. ఇదే ఆదివాసీ ప్రాంతాలలోని ప్రస్తుత సంక్షోభానికి కారణం... రాజ్యాంగ చట్టం ఇచ్చిన హక్కు ప్రకారమే వనరులపై ప్రజలు సాముహిక హక్కు కలిగి వుండాలి. ఇది ఇస్తారా? లేదా? లేక మనం పొందుతామా? లేదా? ..మన స్వయంపాలన, మన వనరులపై మన అధిపత్యం పొందుతామా? లేదా? అనేదే కీలకమైన సమస్య.”

(10వ పేజీ తరువాత)

ద్వారా ఆదాయం 3 లక్షల 32 వేల కోట్ల రూ॥ల నుండి 5 లక్షల 55వేలకోట్ల రూ॥ ఎగబాకింది. ప్రస్తుత జూన్ మాసంలో వరుసగా పెరిగిన పెట్రోల్, డీజిల్ ధరలపై పెరిగిన వన్నుల రూపంలోనే కేంద్ర ఖజానాకు ఒక లక్షా 75వేల కోట్ల ఆదాయం సమకూరుతుందని అంచనా.

కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు పెట్రోల్, డీజిల్ అమ్మకంపై వన్నుల ద్వారా వచ్చే రాబడిని ప్రధాన ఆదాయ వనరుగా పరిగణించి, అసలు ధరను మించి వన్నులను పెంచుకుంటూ పోవటం ఈ ధరల పెరుగుదలకు తక్షణ ప్రధాన కారణంగా వుంది. ఇరాన్ వంటి దేశాలు చౌకగా ముడిచమురు సరఫరాకు సిద్ధమైనప్పటికీ, అమెరికా సామ్రాజ్య వాదుల అదుపాజ్ఞలకు లోబడిన భారత దళారీ పాలకులు దానికి పూనుకోకపోవటం ఈ సమస్యకు ప్రధాన కారణం. అంతేగాక దేశీయంగా చమురు నిక్షేపాల అన్వేషణ, చమురు వెలికితీత, నిల్వ సౌమర్యాలను దేశ అవసరాలకనుగుణంగా పెంచు కోవటంతోపాటుగా, వ్యక్తిగత వాహన వినియోగం స్థానంలో ప్రజారవాణా వ్యవస్థను ప్రోత్సహించటం ద్వారా పెట్రోల్, డీజిల్ వినియోగాన్ని తగ్గించే చర్యలు చేపట్టటమూ అవసరం. ★

సరిహద్దు సంఘర్షణల్లో మరణించిన జవాన్ల మృతికి సంతాపం ప్రకటిస్తున్నాం!

సరిహద్దులలో ఉద్రిక్తతలు-విస్తరణవాద కొరికల ఫలితమే!!

దేశమంటే మట్టికాదు దేశమంటే మనుషులు, దేశమంటే ఈ భూమీద ఎవరు శ్రమపడుతున్నారో, ఎవరు సంపదలు సృష్టిస్తున్నారో అదే దేశం. జాతీయ భావోద్వేగాలు, జాతీయ ఉన్మాదంగా మారరాదు. దేశభక్తికి చిహ్నం ప్రకృతశాలను భూతాలుగా చిత్రించడంగాదు. హిందూ మతాన్ని దానికి తెరలేపిన బి.జె.పి ప్రభుత్వం అక్కడే ఆగలేదు జాతీయోన్మాదానికి తెర ఎత్తే ప్రయత్నం చేస్తున్నది. చైనా తన ఆధిక్యతను విస్తరించుకొనే ప్రయత్నంలో ఉంది. రెండు దేశాల ప్రజలు సునిశితంగా ఈ పరిణామాన్ని గమనిస్తున్నారు. పంచశీల సిద్ధాంతాలు, అలీన విదేశాంగ విధానాలన్నింటినీ తుంగలో తొక్కిన భారతదేశ బడా బూర్జువా వర్గ నాయకత్వం సామ్రాజ్యవాద ప్రయోజనాల కనుగుణంగా మనుషులకోవడం 1950 దశాబ్దంలోనే మొదలుపెట్టింది. దక్షిణాసియాపై పట్టుకోసం అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల కోరికలకనుగుణంగా మెలిగింది. వియత్నాం, లావోస్, కంపూచియాలలో తీవ్రంగా సాగుతున్న జాతీయ విముక్తి ఉద్యమాలనణచడానికి పూనుకొన్న అమెరికా యుద్ధ విమానాలకు ఆయిల్ పోస్ సౌకర్యంతో పాటు వియత్నాం యుద్ధంలో ఉన్న అమెరికా సైనికులకు వినోదం కల్పించడానికి భారత నటిని పంపిన చైనాలన్నీ భారత ప్రభుత్వ అలీన విధాన బండారాన్ని బయట పెట్టాయి. 1962లో భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీలో - ఆ తర్వాత భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు) పార్టీగా ఏర్పడిన పెద్ద సెక్షన్ భారత చైనా సరిహద్దు సమస్యలు శాంతియుత వాతావరణాన్ని ఏర్పరుచుకొని సంప్రదింపుల ద్వారా పరిష్కరించుకోవాలని విజ్ఞప్తి చేసింది. ప్రభుత్వ సైనిక చర్యలను సమర్థించకపోగా చైనాను దురాక్రమణదారుగా కూడా పేర్కొనడం లేదని, దేశ రక్షణ చట్టం కింద 1600 మంది నాయకులను డిటెన్యూలుగా బంధించింది. ఒక అంతర్జాతీయ దృక్పథం, అంతర్జాతీయ బాధ్యత నెరిగిన కమ్యూనిస్టు పార్టీగా అప్పుడు సరిగ్గానే వ్యవహరించింది.

1960వ దశాబ్దం నాటికే అమెరికా సామ్రాజ్యవాదులు తమ నయా వలసవాదంతో దురాక్రమణ, బెదిరింపులు, బుజ్జగింపుల విధానానికి రూపకల్పన చేసుకున్నారు. సోవియట్ సోషలిస్టు రాజ్యాన్ని పెట్టుబడిదారీ దేశంగా మార్చడానికి ఎన్నో పన్నాగాలు పన్నింది. రష్యాలో తమ పెట్టుబడిదారీ విధానానికి మొగ్గుచూపే నాయకులు ఉన్నారని కాని చైనాలో ఆ సిద్ధాంతానికి తల ఒగ్గేవారు లేరని ఏదో విధంగా దారికి తెచ్చుకోవడానికి చేసే ప్రయత్నాలు కొనసాగించాలనే వ్యూహంతో వ్యవహరించింది. నాటి సరిహద్దు సంఘర్షణలకి మూల కారణం ఇదే. డిఫెన్స్ ఆఫ్ ఇండియా చట్టం సామ్రాజ్యవాదుల నయావలస దోపిడీ దురాక్రమణలకు సాధన మయ్యింది. భారత బడా బూర్జువా వర్గ ప్రభుత్వం దేశభక్తులను దేశద్రోహులుగా చిత్రించింది. పీడిత ప్రజలను త్యాగాలు చేయమంది. కార్మికులను దేశభక్తితో మెలిగి సమ్మెలు, డిమాండ్లు లేకుండా దేశం కోసం అదనంగా కష్టపడమంది. 'జాతీయవాది, శాంతిదాత, సామ్యవాది' జవహర్లాల్ నెహ్రూ ప్రభుత్వం దశాబ్దం బూర్జువావర్గం యొక్క అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల యొక్క మన్ననలు పొందాడు. నెహ్రూ ఇంకా మన మిత్రుడేనని సామ్యవాదులు, కొంతమంది కమ్యూనిస్టులు నమ్మారు. కాని అది భ్రమేనని తెలిసింది. దీనితో అనేక మంది అభ్యుదయ మేధావులు,

ప్రజాతంత్రవాదులు అవాక్కయ్యారు. ఆ తరువాత దశాబ్దాలలో భారత చైనా, భారత పాకిస్థాన్ సరిహద్దులలో వివిధ సందర్భాలలో ఉద్రిక్తతలు నెలకొంటున్నప్పటికీ, చర్చలు సంప్రదింపుల ద్వారా సర్దుకొంటూ పోతున్నాయి.

నాటి చైనా ప్రభుత్వం సామ్యవాదాన్ని కమ్యూనిజాన్ని సాధించే లక్ష్యంతో తన కర్తవ్యంలో తాను మునిగివుంది. సామ్యవాద సిద్ధాంతాలకు, కమ్యూనిస్టుల సిద్ధాంతానికి, ఆశయాలకు తూట్లు పొడుస్తున్న కొన్ని దేశాల కమ్యూనిస్టు పార్టీల విధానాలపై సిద్ధాంత పోరాటం సాగించింది. సరిగ్గా ఆ సందర్భంలోనే భారత చైనా సరిహద్దు ఘర్షణలు మొదలయ్యాయి. ఆనాడు దేశ ప్రధాని భారత ప్రధాని జవహర్లాల్ నెహ్రూ, చౌఎన్లైల మధ్య భేటీలు జరిగాయి. ఆనాడు శాంతి సంప్రదింపులతో ఉద్రిక్తతలు తగ్గించుకోవాలని భారత్ చైనా మైత్రి విడదీయరానిదిగా ఉండాలని రెండు దేశాల శ్రమజీవులు, సామాన్యులు, ప్రగతిశీల మేధావులు కోరుకున్నారు. కాని నెహ్రూ ఫార్వర్డ్ పాలసీ రెండు దేశాలను యుద్ధంలోకి దించే వాతావరణం నెలకొల్పింది. కృష్ణమీనన్ విదేశాంగ మంత్రిగా రెండు దేశాల మధ్య మైత్రి కోసం విఫలయత్నం చేశారు. ఆయనను ఒత్తిడి పెట్టి రాజీనామా చేయించారు.

మోడీ బృందం మొదటిసారి అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత విదేశాంగ మంత్రిగా ఉన్న మహిళ శ్రీమతి సుష్మాస్వరాజ్ చైనా ప్రభుత్వంతో స్నేహ సంబంధాల కోసం కృషి చేసినట్లనిపించింది. రాకపోకలు విస్తృతంగానే జరిగాయి. మోడీ రెండవసారి ప్రభుత్వంలోని హోంమంత్రి కాశ్మీర్ విషయంలో తీసుకున్న చర్య సందర్భంగా పాక్ ఆక్రమిత కాశ్మీర్ని కూడా విముక్తి చేస్తామన్న చెవాకులు జాతీయోన్మాదానికి తెరలేపడానికే. కాశ్మీర్, లడక్లుగా విభజన కాశ్మీర్ ప్రజలను దాదాపుగా హిందూ మెజార్టీ, ముస్లిం మెజార్టీ ప్రాంతాలుగా విడగొట్టింది. ఈ చర్య దేశంలో మత మత్సరాలను పెంచడానికి ప్రజల మధ్య సమగ్రతాభావాన్ని దెబ్బతీయడానికే.

అయితే నేటి చైనా మావో, చౌఎన్లైల నాటి చైనాగా లేదు. అది నేడు దాని మార్కెట్ విస్తరణ కోసం అమెరికా తదితర సామ్రాజ్యవాద దేశాలతో పోటీ పడుతున్నది. సామ్యవాద స్థాపన, కమ్యూనిజం సాధన లక్ష్యంగా కఠోర శ్రమ, క్రమశిక్షణ, సిద్ధాంత నిబద్ధతలకు కట్టుబడిన సాంప్రదాయం గల చైనా ప్రజలు సృష్టిస్తున్న పస్తువులు ప్రపంచంలో పేరేన్నికలోకి వచ్చాయి. ప్రపంచ వ్యాపితంగా మార్కెట్ను సృష్టించు తున్నాయి. భారతదేశం కూడా ఆ వస్తువులకు పెద్ద మార్కెట్గా ఉంది. అమెరికా, చైనాలు కస్టమ్స్ డ్యూటీ పెంచడంలో పోటీపడ్డాయి. చైనాను కట్టిడి చేయాలని అమెరికా ప్రయత్నాలు తీవ్రమయ్యాయి. ఈ విధంగా చైనా-అమెరికాలు ఛాలెంజ్ అంటే ఛాలెంజ్ అని మార్కెట్ల కోసం పోటీ పడుతున్నాయి. అమెరికా ట్రంపు - చైనా జిన్పింగ్లు ఇక్కడే ఆగలేదు.

ఆసియా పసిఫిక్ ప్రాంతంపై అమెరికా తన పట్టును పెంచుకొని నిలబెట్టుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తున్నది. తన ప్రపంచ వ్యూహంలో భాగంగా జపాన్, న్యూజిలాండ్, పిలిప్పైన్స్, దక్షిణకొరియా, భారత దేశాలతో చేతులు కలిపి వ్యవహరిస్తున్నది. భారత్కు నాటో కూటమిలో స్థాయిని పెంచింది.

(తరువాయి 15వ పేజీలో)